

Ἡ ΑΛΗΘΕΙΑ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΝ
ΟΡΓΑΝΟΝ
ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ — ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΥΑΓ. Ν. ΛΑΧΑΝΟΚΑΡΔΗΣ

ΟΛΑ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΗΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ: 'Οδὸς Λέκα ἀρ. 24
(Ἐναντὶ Στοῦς Σιμπούλου)

Ἄγγελιαὶ καὶ διαφημίσεις μὲ εἰκό-
νας καὶ μὴ κατ' ἀποκοπὴν.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Ἐσωτερικοῦ ἐτησίᾳ δραχ. 12 ἑξάμην. 6.
Ἐξωτερικοῦ » φρ. χρ. 20 » 10

ἈΘΗΝΑΙ, Κυριακὴ 30 Μαρτίου 1908.

ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ "ΑΛΗΘΕΙΑΣ", ΕΝ ΑΙΓΥΠΤῳ:
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Β. Ν. ΚΑΡΒΕΛΛΗΣ (ΚΑΪΡΟΝ)
Πρὸς δὲ ἀπευθυντέον διὰ πᾶσαν ἐξ Αἰγύπτου δημοσί-
ευσαι καὶ διὰ πᾶσαν ἐν γένει ὑπόθεσιν ἀφορῶσαν τὴν
σύνταξιν ἢ τὴν διαχείρισιν τοῦ φύλλου.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΠΡΙΝΤΕΖΗ Κ. Νεμα

ὑπὸ τοῦ καλλιτέχου συνεργάτου τῆς «Ἀληθείας»
κ. Κ. Λέκα

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΛΑΟΣ
ΤΩΙ ΚΑΪΖΕΡ
ΚΑΙ ΤΗ ΑΥΤΟΚΡΑΤΕΙΡΑΙ
ΧΑΙΡΕΙΝ

ΕΘΝΙΚΑΙ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑΙ

ΑΠΟ ΤΟΥ ΟΡΟΥΣ ΣΙΝΑ*

ΑΙ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. Κ. Ν. ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΥ Βουλευτού, πρώην Υπουργού, ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΩΣ ΔΙΑ ΤΗΝ «ΑΛΗΘΕΙΑΝ», ΓΡΑΦΕΙΣΑΙ.

Η ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΕΥΣΙΣ

Ενῶ ετοιμάζεται παρὰ τοῦ ἡμετέρου μαγεύρου, Βεδουίνου ἐκπολιτισθέντος, τοῦ Ἄττονα, τὸ δείπνον, περιέρχομαι τὸν καταυλισμὸν καὶ περιεργάζομαι, ἴπαξ ἔτι, τὸ περίεργον θέαμα. Τί δὲ ἀποτελεῖ εἰς τοιοῦτος καταυλισμὸς ἐν τῇ Ἐρήμῳ εἶναι δύσκολον νὰ ἐννοηθῇ ὑπὸ μὴ ἰδίοις. Ἐν ἄκρῳ συντομίᾳ ἀναγράφω ὅσα προσφθάνω νὰ ἴδω, ἐδῶ καὶ ἐκεῖ τεθειμένα, ἢ ἐρριμμένα πράγματα ἀναμίξ: Καὶ πρώτον σκηναὶ καὶ πάλοι καὶ κόπανοι καὶ σχοινία σκηρῶν, τεταμένα καθ' ὑπάσας τὰς διευθύνσεις, πέριξ δὲ κισθώτια, κάλαθοι, δέματα, σάκκοι κενοὶ ἢ πλήρεις, σάγματα καμήλων, σχοινία ἐκ νήματος φοίνικος καὶ ὅμοια χονδρὰ δι-κτυωτὰ διὰ τὰς ἀποσκευὰς, χαλινοὶ καὶ ὄρμαϊ, στάμνοι, ἀσκοί, κύπελλα καὶ ποτήρια χάρτινα, μετὰλλια, ξύλινα, πήλινα πρὸς παντοίας χρήσεις, σκάφαι, χύτραι, δοχεῖα ὕδατος σιδηρᾶ καὶ δερμάτινα, δοχεῖα ἐλαίου, ποικίλα σκεύη καφέ, ξύλα, θάμνοι ξηροί, φρύγανα. Ἐνταῦθα δὲ πον σπάθη τις λίαν ἀρχαιοπρεπὴς καὶ πολλαπλῶς δεδεμένη περὶ τὴν λαβὴν καὶ περὶ τὴν θήκην, ἵνα μὴ διαλυθῇ ἐκ τῆς παλαιότητος, ἡμιεκχωσμένη εἰς τὴν ἄμμου ἐκεῖ ὄπλον ἐστρωγμένον εἰς τὴν ἐγγὺς πέτραν, καὶ ἀλλαχοῦ καπνοσύριγγι, ἀφειδῆσα ἐκεῖ ἐν τῇ σπουδῇ τῆς ἐργασίας. Περιστέρω κατάκεινται οἱ πλατύγυροι πῖλοι ἡμῶν καὶ ἵπτερ αὐτοῦς ἐδῶ ὑψόμετρα, θερμόμετρα, βηματόμετρα, ἐκεῖ δίοπτραι, ἀλλαχοῦ ὄδοιπορικαὶ ράβδοι, δοχεῖα νύφως καὶ χειρόμακτρα ἠπλωμένα, πρόχειρα ἀνάκλιτρα καὶ ἡ μικρὰ ὄδοιπορικὴ λυομένη τράπεζα, κρηοπήγμια, καὶ ὅσα δὲν ἐνθυμούμαι πλέον παντοῖα ἄλλα πράγματα.

ΚΑΦΕΣ ΠΑΡΑ ΤΩ ΣΕΧΑ

Τὴν ἐσπέραν ἐκείνην ὑπὲρξασμεν κεκλημένοι εἰς καφὲν ὑπὸ τοῦ καλοῦ συνοδοιπόρου ἡμῶν μεγάλου Σέχα. Ἐκάθητο μακαρίως μετὰ τὸν ὄπασιστοῦ καὶ ἐξαδέλφου αὐτοῦ παρὰ τὴν πυρὰν τῶν Βεδουίνων τῆς ἀρεστοτέρας αὐτῶν φυλῆς καὶ ἔβλεπε καπνίζων τὰς ἐτοιμασίας τοῦ καφέ. Ἐκάθητο ἐπὶ τάπητος, ἐφ' οὗ ἠπλοῦτο δέρμα λεοπαρδάλεως—τίς οἶδε τίνας ἐρημικοῦ θριάμβου καὶ τίνας περιπετειᾶς μαρτύριον. Οἱ ἄλλοι ὄκλαζον ἐπὶ δερμάτων αἰγῶρων ἢ δορκάδων. Ἐκεῖ προσήχθησαν τὰ ἡμέτερα τέσσαρα καθίσματα καὶ ἐτέθησαν ἐν ἡμικυκλίῳ. Αἱ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἀναρριπτιζόμεναι φλόγες ἐρριπτον τὰς σκιάς ἡμῶν παραδόξως ἐπὶ τοῦ ὀπισθεν ἡμῶν τοιχώματος τῆς χαράδρας. Ὁ καφὲς ἐδ' ἴθη ἡμῶν ἰδιοχειρῶς παρὰ τοῦ ὡς Ἀβραάμ σεβασμίον Σέχα. Ἡ ὀμίλια ἐν τῇ Ἐρήμῳ ἔχει πρόχειρα ἄπειρα θέματα, σχετικὰ πρὸς αὐτὴν πάντοτε, ἴτοι ἀρηγήσεις δυσχερῶν ταξιδίων, ἐκτάκτων περιπετειῶν, θήρας, διαφόρων ἐπεισοδίων, ἱστορίας πολέμων ἢ συγκρουσέων μεταξὺ τῶν φυλῶν, ἢ ἀναμνήσεις ἐκ περιηγητῶν, περιγραφὰς τόπων κλπ. κλπ. Οἱ δύο κληρικοὶ συνοδοὶ τῆς Α. Σ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, ὁ βαθύνους καὶ δραστηρίου Ἡρωτοσύγγελλος καὶ Οἰκονόμος τῆς Μονῆς κ. Βενιαμίν, καὶ ὁ συνεὶς καὶ θετικός, ἀθλητικὸς δὲ τὸ παράστημα Ἡρωτοσύγγελλος κ. Ἰάκωβος, οἱ ἀγαπητοὶ μοι φίλοι, δευνοὶ ἀραβομαθεῖς, ἠκόλυνον ἐμὲ ἐν τῇ συνδιαλέξει, διότι ἡ Α. Σ. ὀμιλεῖ σὺν πέντε ἐτέραις γλώσσαις καὶ τὴν ἀραβικὴν. Διήλομεν δ' ἐκεῖ μίαν εὐάριστον ὥραν. Ἀλλὰ καὶ αὐτὴν ὁ Σέχας καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ὑπέστησαν οὐ μικρὰν ἐκπληξιν, ἀνακαλύψαντες οὐ οὐδεὶς ἡμῶν τῶν τεσσάρων Ἑλλήνων ἐκάπιζεν! Ἀνοήτων δὲ ἀληθῶς πρᾶγμα: νὰ δύναται τις νὰ καπνίσῃ, νὰ ἔχη μάλιστα καπνόν, ὃν ἀφειδῶς διανέμει εἰς ἄλλους, αὐτὸς δὲ νὰ μὴ καπνίσῃ! Οὕτως ἐπέστη ἡ ὥρα τοῦ δείπνου καὶ κλη-

* Ἰδε προηγούμενα εἰς φύλλα τῆς 27ης Ἰανουαρίου, 3ης, 10ης, 17ης, 24ης: Φεβρουαρίου 2, 9, 16 καὶ 23 Μαρτίου.

Ὁ κ. Παπαμιχαλόπουλος καθ' ὁδόν, ἐπιστρέφων ἐκ Σινᾶ, διὰ τῆς Χαράδρας Ἰσλ.

θέντες μετέβημεν εἰς τὴν ἐπὶ τούτῳ σκηνῇ, οἱ πέντε ἡμεῖς, διότι καὶ ὁ Σέχας ἦν διαρκῶς ὀμοτρόπεζος ἡμῖν.

ΘΕΑΤΡΟΝ ΕΝ ΕΡΗΜΩ

Ἡ μεγίστη ὄμως ἐκπληξίς μοι ἐπιφύλασσοτο διὰ τὴν ἐσπέραν ἐκείνην, μετὰ τὸ δείπνον. Ἀνηγγέθη ὅτι οἱ Βεδουῖνοι θὰ παραστήσωσι δρᾶμά τι. Κατ' ἀρχὰς ἐξέλαβον τὸ πρᾶγμα ὡς ἀστείότητα. Ἀλλὰ ταχέως ἐδιδάχθη ὅτι κατὰ τοῦτο ὑπετίμων ἀνοικεῖως τοὺς εὐφυστάτους τοῦτους ἀνθρώπους. Ἐξελέγη πρὸς παράστασιν τὸ δρᾶμα, ὡς θὰ ἐλέγομεν ἐνταῦθα, «ἡ ποιμενὶς καὶ ὁ λύκος». Τὸ πρόγραμμα ἐκοινοποιήθη προφορικῶς. Ἡ σκηνὴ κεῖται πρὸ ἡμῶν φυσικωτάτη. Ἡ σελήνη φατίζει ἐπαρκῶς: εὐρεῖαν ἀμυγδῆ ἔκτασιν, κατὰ δύο ἢ τρία μέτρα χαμηλοτέραν τοῦ ἐπιπέδου τῶν σκηρῶν ἡμῶν. Ἡμεῖς, οἱ τέσσαρες θεαταί, ἐκαθίσασμεν εἰς τὸ χεῖλος τοῦ ὑψώματος. Ἐπὶ τῆς ἄμμου, ὅπου ὑπετίθετο ἡ σκηνή, κατηλύθη μικρὸν ποιμνιον ἐξ αἰγῶν, ἃς παριστώσιν οἱ μικροσωμότεροι τῶν Βεδουίνων. Ἡ ποιμενίς, ἦν, ὡς ἐννοεῖται, ὑποδύεται ἀνήρ, ὑποτιθεμένη γραῖα μετρεῖ τὰς αἰγας μεγαλοφῶνως, εὐρεῖσκει τὸν ἀριμὸν πλήρη, καὶ κατακλίνεται παρ' αὐτάς. Ὁ κύων, περιελθὼν τετραποδητεῖ τὸ μικρὸν ποιμνιον καὶ ὕλακτίσας αὐταρέσκως, ἀποσύρεται εἰς ἄκραν τινά, ἵνα κοιμηθῇ. Οὗτος δὲ παριστᾷ περιέργως καμικὸν πρόσωπον ἐν τῷ δρᾶματι. Μετ' ὀλίγον ἐν τῇ πλήρει σιγῇ τῆς νυκτὸς προβάλει ὁ λύκος. Ὁ ἀζώτατος δι' ὅλα καὶ εὐφύστατος Βεδουῖνος Ντεϊτάλλα, μικροδύμος, εὐκίνητος ὡς σκίουρος, παριστᾷ τὸν λύκον φέρον κατεσκευασμένην τεχνικῶς κεφαλὴν λύκου, μετὰ ὧτων προσφῶν καὶ ὀγγχους, φέρον οὖραν καὶ βαδίζει ἐπὶ τῆς ἄμμου τετραποδητεῖ μετ' ἀπιστεύτου ἐνκόλιας. Εἶναι γνωστὸν ὅτι οἱ ἄγριοι λαοὶ καὶ οἱ ἐκ τῆς ἀγριότητος ἐξερχόμενοι μιμοῦνται θανάσιως τὰ ζῷα καὶ τὰ ἄγρια θηρία. Ἐπιθεωρήσας πονηρῶς τὰ πάντα μεθ' ἱκανῶν σκηρικῆς τέχνης, ἐγγίζει εἰς τὴν ὀμάδα τῶν αἰγῶν καὶ μετὰ πολλὰς περιστροφὰς ἀρπάξει μίαν καὶ φεύγει δραματικῶς, σύρων τὴν ἄγριον ἀμειλίχως διὰ τῆς ἄμμου εἰς μακρὰν ἀπόστασιν. Τότε μόλις ἐκ τοῦ ἐπιθανταίου βληθηθμοῦ τῆς αἰγὸς ἐννοεῖ ἡ γραῖα τὸ γερόμνον, ἐγείρεται, μετρεῖ τὸ ποιμνιον καὶ ἀντιλαμβάνεται τὴν ἔλλειπν. Θορηεῖ ἐπὶ τῇ ἀπολείᾳ, προσκαλεῖ δὲ τὸν κύνα, κοιμώμενον ἐν ἀμεριμνῶς, καὶ μαστιγεῖ αὐτὸν δεινῶς. Ἐκεῖνος, ὀλολύζων καὶ χολαίρων, ἀπέρχεται ἵνα κρυβῇ. Ἡ ποιμενίς κοι-

μῆται πάλιν, ὁ λύκος ἐπαναλαμβάνει, διὰ νέον ἐκάστοτε τεγνασμάτων ἐν ποικιλίᾳ σκηρικῇ ἀδοκῆτῳ, τὰς ἀρπαγὰς, ἀπάγει σφιδὸν ὄλας τὰς αἰγας, ὕστερον ἐξετελεῖ τὸν κοιμώμενον κύνα διὰ δεινῆς προσβολῆς, τέλος δὲ ἀπάγει καὶ αὐτόν! Ἄλλ' οἱ Βεδουῖνοι ἔχουσιν, ὡς ἔβλεπον ἐκεῖ, σαφῆ ἰδέαν τοῦ δρᾶματος, καὶ τείνουσι πρὸς λύσιν ὄντως δραματικῇ. Ὁ ὑπαίτιος τόσων κακῶν, τῆς χύσεως τόσου αἵματος λύκος, ὁ πληρώσας τὴν παρακειμένην χαράδραν ὄστων καὶ βυθίας τὴν πτωχὴν ποιμενίδα εἰς τὸ πένθος καὶ τὴν δυστυχίαν, πρέπει νὰ τιμωρηθῇ Ἐκλήθησαν εἰς συνδρομὴν οἱ γείτονες, οἵτινες ἔσπασαν ἐνέδραν, ὁ δὲ λύκος, προσελθὼν ἐν ἀρπάσῃ καὶ τὸ τελευταῖον ἐρίφιον τῆς γραῖας, ἐνέπεσεν εἰς αὐτὴν καὶ ἐφρονεῦθη διὰ βαρυβρόντου πυροβολισμοῦ, ὅστις διέκοψε τὴν μεγαλοπρεπῆ σιγὴν τῆς νυκτὸς καὶ τῆς χαράδρας καὶ ἐσημείωσε τὴν λήξιν τῆς παραστάσεως. Δὲν ἠδυνάμην νὰ πιστεύσω ὅτι ἐπὶ μίαν ὥραν καὶ ἐν τέταρτον ἔμεινα ἐκεῖ προσηλωμένος μετ' ἄκρας προσοχῆς εἰς τὴν ὄντως δραματικὴν ἐκείνην παράστασιν, πιστοτάτην ἀντιγραφὴν ἐκ τῆς φύσεως.

ΑΦΙΞΙΣ ΕΙΣ ΤΟΡ

Τὴν νύκτα ἐκείνην διήλθομεν ὑπὸ θερμοκρασίαν 15°—16°. Τὴν πρωῖαν δὲ, ὑσκειασθέντες, ὡς συνήθως, ἐνῶ οἱ Βεδουῖνοι περισυλλέγουσιν ἀνλλιπῶς καὶ τακτοποιοῦσιν ἅπαν ἐκεῖνο τὸ πλῆθος τῶν πραγμάτων, ἐξεκινήσαμεν, ἐξήλθομεν τῆς χαράδρας καὶ ἐβαδίσασμεν ἐπὶ ἔξ ὥρας διὰ τῆς πεδιάδος ὑπὸ καυστικὸν ἥλιον, περὶ δὲ τὴν 2 μ.μ. ἐφθάσαμεν εἰς Τόρ.

ΚΩΝΣΤ. Ν. ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ

Εἰς τὸ προσέχες. — Τὸ Τόρ καὶ ἡ Ραιθῶ. — Τὸ μέγιστον λοιμοκαθατήριον τῆς γῆς. — Ὁ Διευθυντὴς αὐτοῦ κ. Κ. Ζαχαριάδης Βέης. — Ἡ Α. Υ. ὁ Κεδίβης περὶ τοῦ Σινᾶ. — Παρόρμησις πρὸς τοὺς Ἑλληνας. — Νοσταλγία πρὸς τὸ Σινᾶ. — Τέλος.

ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ Πώλησις Λαχειοφόρων Ὁμολογιῶν Ἑθνικῆς με προκαταβολὴν Δραχ. 15. ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ 4 1/4 0/0

Η Α. Μ. Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΗΜΩΝ ΚΑΙ ΤΟ ΣΙΝΑ

Κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα ἡμῶν ἐδέχθη εἰς μακρὰν ἀκρόασιν τὸν κ. Κ. Παπαμιχαλόπουλον, ὅστις ἐνεχείρισεν αὐτῇ εὐχετικήν ἐπιστολήν τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Σινᾶου καὶ σὺν αὐτῇ διάφορα ἐδλαβῆ ἐνθυμήματα, πεμπόμενα παρ' αὐτοῦ πρὸς τὴν Αὐτῆς Μεγαλειότητα. Ταῦτα δ' ἦσαν δακτύλιος, ἠύλογημένος ἐν τῇ λάργακι τῶν λειψάνων τῆς Ἁγίας Αἰκατερόνης, λίθος ἐκ τῆς δμυνύμου τῆς Ἁγίας ταύτης κορυφῆς τοῦ Σινᾶ, ἕτερος δ' ἐκ τῆς Ἁγίας Κορυφῆς καὶ μάνα τῆς Ἐρημον, καὶ κλωνία τῆς ἑσώπου, περὶ ἧς γράφει ὁ Δανὺδ ἐν τῷ Ν' ψαλμῷ, καὶ φοίνικες ἐκ τῶν ἐν Ραιθῶ φοινικίωνων τῆς Μονῆς. Ἡ Α. Μ. ἐζήτησεν ἐκτενῶς λεπτομερεῖς πληροφορίας περὶ τοῦ Σινᾶ, κατεχομένη, ὡς φαίνεται, ὑπὸ τοῦ εὐσεβοῦς πόθου τῆς ἐπισκέψεως αὐτοῦ, ἐὰν τοῦτο ἦτο δυνατόν.

Ὁ κ. Παπαμιχαλόπουλος ἱκανοποίησε τὴν ἐπιθυμίαν τῆς Βασιλίσσης, ἀναπτύξας αὐτῇ διὰ μακρῶν τὰ ἐν τῷ Ὄρει καὶ τῇ Ἱερῇ Μονῇ πρὸς ἐξήγησιν δὲ καὶ συμπλήρωσιν τοῦ λόγου αὐτοῦ ἱπέβαλε τῇ Αὐτῆς Μεγαλειότητι δλόκληρον τὴν σειρὰν τῶν φύλλων τῆς «Ἀληθείας», ἐν οἷς δημοσιεύεται ἡ ἐξοχος αὐτῆ περιγραφή περὶ Σινᾶ. Ἀναγράφομεν δὲ μετὰ δικαίας ὑπερηφανείας τὴν μεγάλην ταύτην τιμὴν, ἧς ἠξιώθη ἡ «Ἀλήθεια» μετὰ τὴν εὐτυχίαν ἣν ἔχει, νὰ δημοσιεύῃ αὐτῇ πρώτη καὶ μόνῃ τὴν περιγραφὴν ταύτην.

Ο ΚΑΪΖΕΡ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΕΡΚΥΡΑΝ

ΤΟ ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ

(Τοῦ ἀπεσταλμένου συνεργάτου τῆς «Ἀληθείας.»)

ΚΕΡΚΥΡΑ 24 Μαρτίου.

Τὸ Ἀχιλλεῖον περιεγράφῃ ἴδη εἰς ὄλας τὰς γλώσσας τοῦ πεπολιτισμένον κόσμου καὶ ἀναλόγως πρὸς τὴν ὑποκειμενικὴν ἰδιοσυγκρασίαν ἐκάστον τῶν ἰδόντων αὐτό. Τώρα, ἀφ' ὅτου ἠλλαξεν ἰδιοκτήτην, φωτογράφοι καὶ δημοσιογράφοι ἀνέλαβον πάλιν νὰ παραστήσουν αὐτὸ εἰς εἰκονογραφημένα ἢ μὴ φύλλα. Ἡ ἀλήθεια εἶνε ὅτι μεταβολαὶ σημαντικαὶ δὲν ἐπέηλθον καθ' ὄλον τὸ περιβάλλον, τοῦ τε ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ τοῦ κυρίου καὶ τοῦ κήπου, καθὼς μένει ἀναλλοίωτος ἐν τῇ μοναδικῇ λαμπρότητι τῆς ἡ φύσεως ἐν τῷ μέσῳ τῆς ὁποίας κεῖται. Ὁ ἐξωτερικὸς χρωματισμὸς ἀπὸ πάλιν κοινῶν μαρμαίροντα πάριον ὅπως ἦτο πρῶτα, ἔλαβε τώρα τὸν ὀν γλυκύτερον κίτρινον κρεμ ὅπως ἡ Μητροπόλις Ἀθηνῶν. Ὡς γνωστόν ἀπὸ μίαν πλευρὰ τὴν νότιον τὸ Αὐτοκρατορικὸν Ἀνάκτορον παρουσιάζεται διώροφον με ἰσόγειον, ἐνῶ ἀπὸ τὸ βόρειον (ἐπειδὴ εἶνε κτισμένον εἰς τὰ πλάγια λόφου) φαίνεται μονόροφον. (Ἴδε σχετ. εἰκόνα). Εἰς τὸ ἰσόγειον εἶνε τὸ ὠραῖον παρεκκλήσιον τῆς ἀληθινοῦ Ἀυτοκρατείας δεξιόθεν τοῦ εἰσερχομένου καὶ ἀριστερόθεν τὸ ἄνω ἐστιατήριον καὶ ἄλλα δωμάτια. Βαίνων τις διὰ τῆς μεγάλης κλίμακος βλέπει πάντοτε ἄνωθεν καὶ ἄντικρυ τὴν ὠραῖαν ζωγραφίαν ἐκ φυσικοῦ μεγέθους παριστάνουσαν τὸν Ἐκτορα συρόμερον ἀπὸ τὸ ἄρμα τοῦ Ἀχιλλέως. (Ἴδε σχετ. εἰκόνα). Τὸ πρῶτον πάτωμα σήμερον εἶνε προωρισμένον διὰ τὰ διαμερίσματα τοῦ Αὐτοκράτορος καὶ τοῦ δευτέρου διὰ τὰ τῆς Αὐτοκρατείας. Τοῦ Αὐτοκράτορος μεγίστης πολυτελείας εἶνε τὰ δύο δωμάτια, ὁ κοῖτων ρυθμοῦ Λουδοβίκου ΙΔ' καὶ τὸ γραφεῖον ρυθμοῦ ἀναγεννήσεως.

Πολυτελέστερον τὸ διαμέρισμα τῆς Αὐτοκρατείας ρυθμοῦ Πομπηϊανοῦ. Τὸν κοῖτῶνα τῆς Αὐτοκρατείας στολιζοῦν εἰκονογραφίαι κλασσικῆς ὑποθέσεως παριστάνουσαι ἑλληνίδα βασίλισσας με στέμμα, καθ' ἣν σιγμῆν ἐγερόμεναι τῆς κλίνης βοηθοῦνται ἀπὸ τῶν θεραπανίδων τῶν νὰ ἐνδύωνται.

Οἱ λουτρῶνες εἶνε πολυτελέστατοι, ἐν τῷ μέσῳ ὑπάρχει ὠραῖον ἄγαλμα τῆς Ἀφροδί-

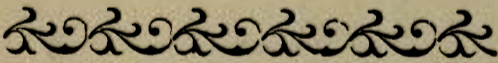
της, κλινούσης τὸ γόνυ ἵνα καλύψῃ τὴν γυμνοτήτά της.

Πέριξ δὲ ὑπάρχουν τοιχογραφίαι τῆς Νεαπόλεως καὶ νομίζει τις εὐρισκόμενος εἰς τὸν λουτρόνα ὅτι πλέει εἰς τὴν θάλασσαν! Αἱ τοιχογραφίαι καὶ ἐν γένει αἱ ζωγραφίαι καὶ τὰ ἀγάλματα εἶνε ἔργα ἐξαιτίας τέχνης Ἰταλῶν καλλιτεχνῶν. Ἡ βόρεια πλευρὰ περιβάλλεται ὑπὸ πλουσίῳ περιστυλίῳ ἐντὸς τοῦ ὁποίου τοιχογραφίαι μυθικῆς ὑποθέσεως ἐναλλάσσονται μὲ τὰς προτομὰς τῶν ἀρχαίων σοφῶν τῆς Ἑλλάδος, ἐνῶ ἔξωθεν τῶν στηλῶν παρατάσσονται αἱ Χάριτες καὶ αἱ Μοῦσαι.

Ὁ κήπος εἶνε ἀπαράμιλλος ὑπὸ τὴν ἐποψίαν τῆς φύσεως συνδιαζομένης ἐναρμονίως μετὰ τῆς τέχνης. Τεχνητὰ σπήλαια μὲ σταλακτίτας, διάδρομοι κατασκέπαστοι μὲ πρασινοῖδα, ἔλη ἢ ποικιλία τῶν ἀνθῶν καὶ τῶν δένδρων καθιστοῦσι τὸν κήπον τοῦ Ἀχιλλείου ἐπίγειον παράδεισον! Ἀρτεσιανὸν φρέαρ 87 μέτρων βάθους νεωστὶ δρυχθὲν παρέχει ἄφθονον τὸ ὕδωρ πρὸς πόσιν, πρὸς ἄρδενσιν καὶ διὰ τὸ παγοποιεῖον τοῦ Ἀνακτόρου. Ἡ θάλασσα ἐξ ἧς φαίνεται τὸ πεφημισμένον «Ποντικονῆσι», τὰ βουνὰ τῆς Ἠπείρου, παρατεινομένης πρὸς ἀνατολὰς πρὸς τὸ ἀπέραντον, κατὰ τὰς ἡμέρας πρὸ πάντων εὐδρίας καὶ ἡρεμίας, προσδίδει μὲ τὴν ἀῤρα τῆς, ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν βαλσομώδη οὖρον τοῦ κήπον αἴσθημα ἀπαράμιλλον γλυκειῆς μελαγχολίας καὶ ἀναπαύσεως. Ὁ κήπος πρὸς ἀνατολὰς καταβαίνων πρὸς τὴν θάλασσαν ἐπεκτείνεται ἀρκετὰ καὶ ἐκεῖ ἐν τῷ μέσῳ ἑκατομμυρίου τριανταφυλλιῶν εὐρίσκειται ὁ δωρικὸς ναὸς καὶ ἐντὸς αὐτοῦ τὸ ἄγαλμα τοῦ πεφιλημένου ποιητοῦ τῆς Αὐτοκρατείας τοῦ Χάινε, τὸ ὁποῖον παρ' ὅλας τὰς ἀντορικὰς φήμας ἐσεβύσθη ὁ κραταῖος Μονάρχης. Τὸ περίφημον ἄγαλμα τοῦ Ἀχιλλέως θνήσκοντος κείται πάντοτε εἰς τὴν θέσιν τιν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ κήπον πρὸς τὴν θάλασσαν, ὡς σύμβολον τῆς νοσταλγίας, τῆς καρδίας καὶ τοῦ πνεύματος! (Ἴδε σχετ. εἰκόνα).

Τῇ ἀληθείᾳ, μεθυμένους τις ἐν τῇ ἀπολαύσει τῆς καλλονῆς φυσικῆς καλλιτεχνικῆς, συνδυαζούσης διὲν ὡραιότερον παρήγαγεν ὁ ἀρχαῖος κλασικισμὸς μὲ τὴν νεωτέραν ἔκφασιν τοῦ ρωμαντισμοῦ, δὲν εἶνε ἀνάγκη, καθὼς εἶπε πρό τινος ξένου δημοσιογράφου, νὰ ἀναζητῆ τις ἄλλους λόγους εἰς τὴν ἐν Κερκύρᾳ ἀφίξιν τοῦ Αὐτοκράτορος Γουλιέλμου, εἰ μὴ πόθον ἀκράτητον τῆς ἐνθουσιώδους ψυχῆς του, δι' ὀλίγας στιγμὰς ἀπαρμιλλῶν ἀπολαύσεως ἐν τῷ μοναδικῷ ἐκείνῳ ἔργῳ τῆς φύσεως καὶ τῆς τέχνης, τὸ ὁποῖον ὀνομάζεται Ἀχιλλεῖον.

Ὁ Σταχυολόγος

ΠΡΟΣΟΧΗ!

MENOYN OLIGA
MONON ANTITYPA

τῶν θαυμασίων πανηγυρικῶν
φύλλων
τῆς «ΑΛΗΘΕΙΑΣ»

τὰ ὁποῖα ἐδημείωσαν ἀληθινόντα σθηεῖα τῆς Ἑλληνικῆς
ζωῆς τοῦ 1907

Τὰ φύλλα ταῦτα εἶνε:— Τῆς ἐπισκέψεως τοῦ Βασιλέως τῆς Ἰταλίας— Τῶν μεγάλων στρατ. ἀσκήσεων.— Τῆς καθ' ἀστροφῆς τοῦ Ρακόβου.— Τῶν γάμων τοῦ πρίγκηπος Γεωργίου.

Περιλαμβάνοντα ὅλα ἑμὲν ἄνω τῶν 200 καλλιτεχνικῶν εἰκόνων ἐπὶ πολυτελοῦς λευκοῦ χάρτου. Ταῦτα πωλοῦνται ὅλα ἑμὲν δρ. 2.00 Καὶ ἕκαστον λεπ. 50.

Ἐξαιρετικῶς ὅμως εἰς τοὺς καθ' ὅσον τὸν Ἀπρίλιον ἐγγραφομένους νέους συνδρομητὰς καὶ προσληρώνοντας τὴν συνδρομῆν των ἔστω καὶ ἐξάμηνον

Ἀπεστέλλομεν ὡς ΔΩΡΟΝ τὰ 4 ταῦτα ἐξαιτίαι λευκώματα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΛΛΙΑΣ
Δήμαρχος Κερκυραίων

Ὁ προσφωνήσας τὸν αὐτοκράτορα τῆς Γερμανίας κατὰ τὴν προχθεσινὴν ὑποδοχὴν

ΓΑΡΑΜΟΝΑΙ ΤΗΣ ΥΠΟ-
ΔΟΧΗΣ ΤΟΥ ΚΑΙΣΕΡ

Η ΚΕΡΚΥΡΑ ΑΝΘΟΣΤΟΛΙΣΤΟΣ
ΛΟΓΟΙ ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΟΥ ΑΥΛΑΡΧΟΥ
ΘΑΥΜΑΣΙΑ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ
ΓΡΑΦΙΚΑΙ ΚΑΙ ΑΓΝΩΣΤΟΙ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑΙ

(Τοῦ ἀπεσταλμένου Συνεργάτου τῆς
«Ἀληθείας».)

ΚΕΡΚΥΡΑ τῇ 26ῃ Μαρτίου 1908.

Ἡ Κέρκυρα ἐξωραϊζεται μὲ ἄνθη μὲ σημαίας, θυρεοὺς καὶ φῶτα ἠλεκτρικά, τοῦ ἔθνικου φωτισμοῦ καὶ ἐνετικῶν φανῶν ποῦ θὰ καταστήσουν τὴν ἔβην τῆς πόλεως κατὰ τὴν νύκτα ἀληθῶς μαγευτικὴν. Ὁ Νομάρχης κ. Ἀνδρέας Μεταξάς, καὶ ὁ δήμαρχος κ. Δημήτριος Κόλλιας ἐργάζονται δραστηρίως ἵνα ὡς εἶόν τε εὐπρεπῶς ὑποδεχθῆ ἡ πόλις μας τὸν καλὸν καὶ κραταῖον Αὐτοκράτορα. Ἀλλ' ὁ στολισμὸς ὁ καλλίτερος τῆς ὑποδοχῆς ὄν μόνον λαὸς φίλος φιλόνομος καὶ εὐγενικός ὅπως ὁ Κερκυραϊκὸς δύναται νὰ παρσχη εἶναι ἡ ἐγκραδιδότης τῶν κλισημάτων καὶ τῶν εὐχῶν μεθ' ὧν θέλουσιν εὐχθῆ τὸ «Καλῶς ἔλθετε» εἰς τὸν Ξε-

νον ὅστις, κατὰ τὴν δῆλωσιν τοῦ προχθῆς φθάσαντος Αὐλάρχου ἐξέλεξε τὴν Κέρκυραν ὡς διαμονὴν ἀναφυχῆς, καταθελεχθεῖς ἐκ τῆς ἀπαρμιλλῆς φύσεως τῆς Νύμφης τοῦ Ἰονίου καὶ τῆς εὐγενείας τῶν κατοίκων τῆς. Ὁ Αὐτοκράτωρ, ἐξηκολούθησεν ὁ κόμης Οὐλέμπερ, ἐλπίζει νὰ δύναται νὰ κάμνη συγχῶς ἐκδρομὰς εἰς τὴν Νῆσον μας. Ἐπιθυμία τοῦ Αὐτοκράτορος θὰ ἦτο, καθὼς ἐδήλωσεν ὁ ἴδιος Αὐλάρχος, νὰ μὴ προστεθῆ οὐδεμία ἐπίσημος ἐκδήλωσις εἰς τὴν αὐθόρμητον τοῦ λαοῦ, ἣν προκισθάνεται καὶ ἦν δὲν τοῦ ἐπιτρέπεται νὰ ἐμποδίσῃ, τοῦ λαοῦ τῆς Κερκύρας ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ὁποίου ἔρχεται νὰ ζήσῃ. Ἐν τούτοις καὶ ἡ πόλις καὶ ἡ κώμη τοῦ Γαστουρίου προέβησαν εἰς προπαρασκευὰς ὑποδοχῆς ἀπλᾶς μὲν ἀλλὰ γενομένης μὲ τὴν καλαισθησίαν ἐκείνην ἡ ἥποια εἶναι ἐμφυτος εἰς τοὺς Κερκυραίους.

Εἰς τὴν εἴσοδον τῆς Βασιλικῆς Ἀποβάθρας στήνεται περίπτερον κομψὸν νέας τέχνης χρώματος παλαιῦ χρυσοῦ εἰς τοῦ ὁποίου τὴν κορυφὴν ὑψοῦται μέγα αὐτοκρατορικὸν στέμμα, ἔνθεν δὲ καὶ ἔνθεν τοῦ περιπτέρου θάμνοι πρασιῶν καὶ ἀνθῶν.

Ἐσωθεν τὸ περίπτερον στολιζεται μὲ πολυτίμον τάπητα μὲ ἄνθη καὶ τέσσαρας θυρεοὺς, δύο ἑλληνικοὺς καὶ δύο γερμανικοὺς. Ἐντὸς τοῦ περιπτέρου θὰ γίνῃ γαλλιστὶ ἡ προσφωνήσις τοῦ Δημάρχου Κερκυραίων τῆς ἥποιας τὸ κείμενον δὲν καθωρίσθη εἰσέτι ἀλλ' ἡ ἥποια ἀναμφιβόλως θὰ περιστρέφεται ἐντὸς τῶν ἐνοιῶν τῆς ὡραίας προκηρύξεως τοῦ κ. Δημάρχου ἐξαιρούσης τὰς ἐκτάκτους καὶ ὑψηλὰς ἀρετὰς τοῦ Μονάρχου, ἐρχομένου οὐχὶ πλέον ὡς ξένου ἀλλ' ὡς κατοικοῦ τῆς Νῆσου ἡ ἥποια εὐγνωμονεῖ διὰ τὴν τιμὴν καὶ συνοδεύει τὴν ἀφίξιν Του μὲ τὰς εὐλοκιστέρας καὶ θερμότερας εὐχὰς.

Ἐκ τοῦ περιπτέρου ἡ συνοδεία θέλει διέλθῃ διὰ διόδου σχηματιζομένης ἐκ κοντῶν κεκαλυμμένων μὲ φύλλα φοίνικος, σημαίας καὶ φεστῶνα μέχρι τῆς ἀνάδου τῆς ἀποβάθρας, τῆς ἥποιας αἱ τοῖχοι θέλουσι καλυφθῆ λίαν καλαισθητικῶς διὰ κισσοῦ καὶ ἀνθῶν. Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἀνάδου ἐξακολουθεῖ ὁ ἴδιος ρυθμὸς ὁ διακοπῆς τῆς ρηθείσης διόδου, πεποικιλμένους διὰ τριπόδων μεταξὺ ἐκάστου κοντοῦ.

Εἰς τὴν πλατεῖαν δὲ τὴν περίφημον Σπιανάδα κατασκευάζεται διάδρομος κεκλεισμένος δι' οὗ θέλει διέλθῃ ἡ αὐτοκρατορικὴ συνοδεία, τὸ ὑλάχιστον ὑποτίθεται, στολιζόμενος διὰ τεχνικῶν ἀνθῶν καὶ σημαίων. Ὅλοι δὲ οἱ φανοὶ τῶν κεντρικῶν μερῶν θὰ στολισθῶσι διὰ στεφάνων δάφνης καὶ Ἑλληνογερμανικῶν σημαίων.

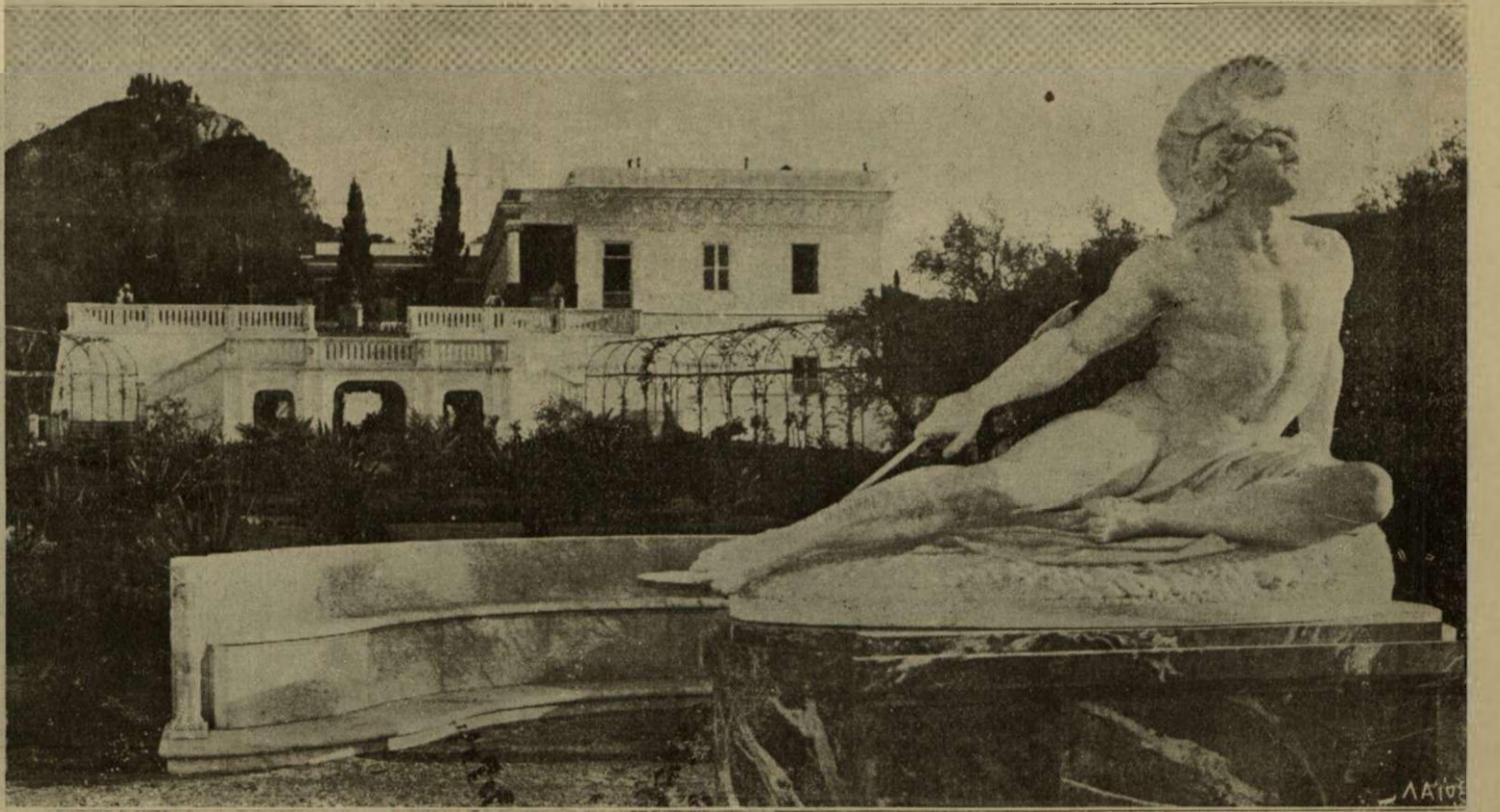
Τὰ περὶ δρομολογίου τῆς συνοδείας καὶ λόγου τοῦ κ. Δημάρχου δύναται νὰ τροποποιηθῶσιν ἐννοεῖται, ἐὰν ἡ Α. Μ. δὲν ἐπιθυμῆσει ἐπίσημον ὑποδοχὴν ὅπερ ἀπίθανον.

Ὁ Κάιζερ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα θέλει προγευματίσει εἰς τὴν θαλαμηγόν του προτοῦ καταβῆ. Ἐὰν θὰ γίνωσιν προπόσεις ἀγνωστον, ὅπως δήποτε εἶναι βέβαιον ὅτι αἱ προπόσεις δὲν θὰ ἔχωσι πολιτικὸν σκοπόν.

Εἰς τὸ Γαστοῦρι ἡ ὑποδοχὴ θὰ εἶναι γραφικότερα. Παρέλασις τῶν ὡραίων παρθένων τοῦ χωρίου, τῶν μαθητῶν, ἀνθοδέσμαι εἰς τὸν Αὐτοκράτορα καὶ τὴν Αὐτοκράτειραν ἐκ χειρὸς τῶν δύο ὡραιότερων νεανίδων τοῦ χωρίου. Γίνεται λόγος καὶ περὶ ἐγγυρῶν χωροῦ διὰ τὴν ἐσπέραν τῆς ἀφίξεως. Ὁ δήμαρχος κ. Παϊπέτης θέλει προσφωνήσῃ καταλλήλως ἐν μέσῳ τοῦ δημοτικῶ του συμβουλίου.

Μετὰ δὲ τὴν ἐπίσημον ὑποδοχὴν, ἐπιθυμία τοῦ Κάιζερ ρητῆ εἶναι διάγῃ βίον ἤσυχον ἀναψυκτικὸν ἐν μέσῳ τῆς ἀπαρμιλλῆς φύσεως τοῦ Ἀχιλλείου!

Ὁ Κάιζερ θὰ διαμείνῃ ἐνταῦθα ἐπὶ δύο ἐβδομάδας περίπου, ἀλλ' ἡ Αὐτοκράτειρα, καθὼς λέγεται, θὰ παρατείνῃ πλειότερον τὴν ἐνταῦθα διαμονὴν τῆς.

Ὁ Ἀχιλλεῖος θνήσκων (Τὸ ἐν τῷ κήπῳ τοῦ Ἀχιλλείου ἐξαιτίαι ἄγαλμα)

Ο ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΚΑΙ Η ΑΥΤΟΚΡΑΤΕΙΡΑ

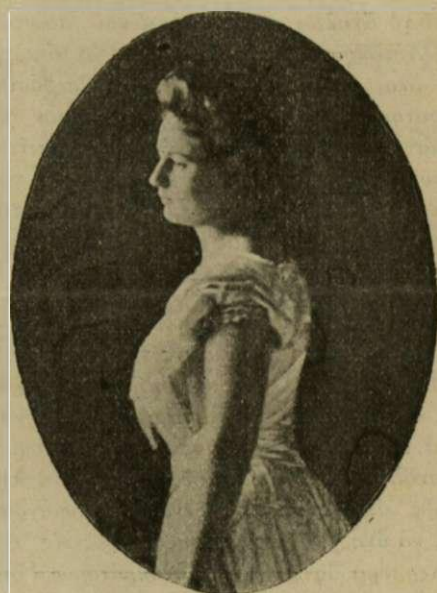
Ὁ Ἀχιλλεύς φονεύσας τὸν Ἑκτορα σύρει αὐτὸν ὀπίθεν τοῦ ἄρματός του θορίαμβεντικῶς
κάτωθεν τῶν τειχῶν τῆς Τροίας (Εἰκὼν τοῦ Ἀχιλλείου εἰς φρουρικὸν μέγεθος)

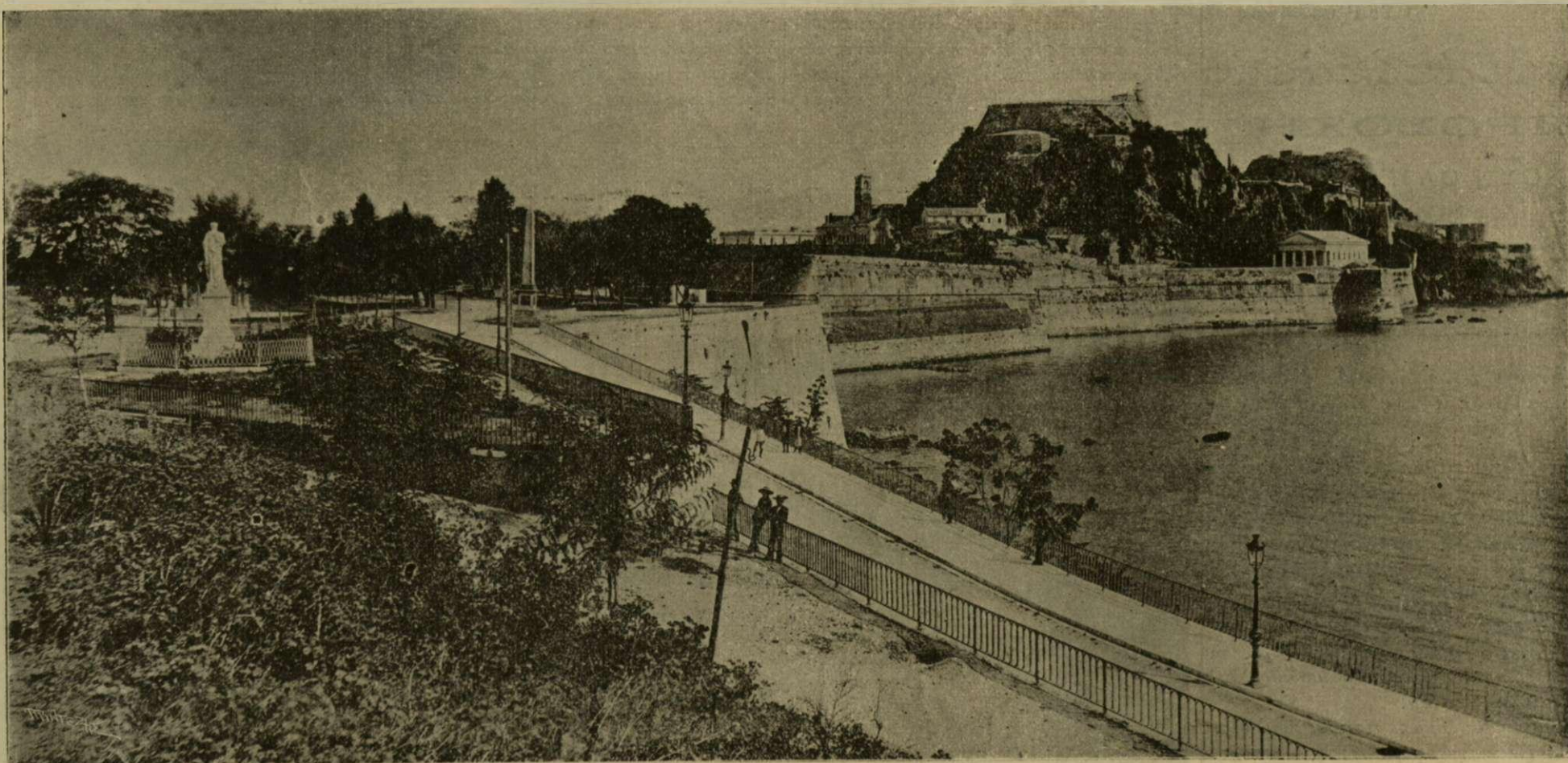
Ὁ Πρίγκιψ Αὐγούστος Γουλιέλμος
(Τεταρτότοκος υἱὸς τοῦ Κάιζερ)

Ὁ μικρὸς διετῆς Διάδοχος τῆς Γερμανίας Γουλιέλμος
(Ἐγγονος τοῦ Κάιζερ)

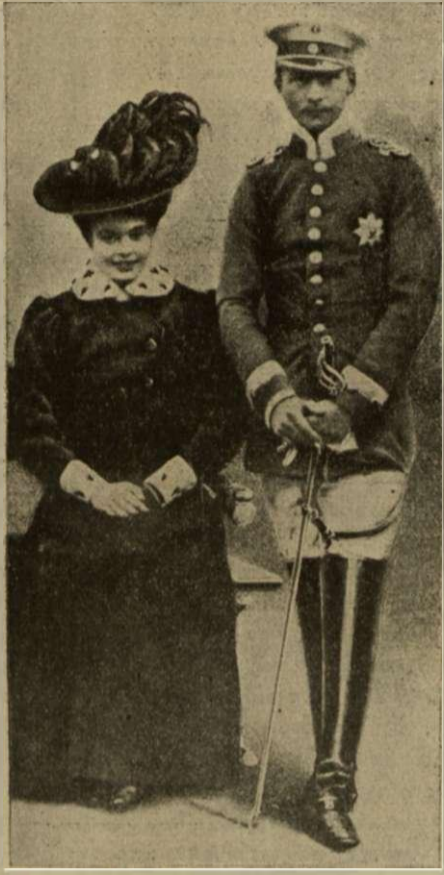
Ἡ Πριγκηπισσα
Ἀλεξάνδρα Βικτωρία
(Μνηστὴ τοῦ Πρίγκ. Αὐγούστου Γουλιέλμου)

Ἡ ὠραιότερα ἄποψις τοῦ φρουρίου τῆς Κερκύρας (Ἐκ τοῦ ὀπίουον ἐχαιρείσθη ὁ Αὐτοκράτωρ διὰ κανονιοβολισμῶν)

Δεξιόθεν φαίνεται ὁ Ναὸς τοῦ ἁγίου Γεωργίου—Ἐπίσης καὶ ἡ ἐν ἄνοισα τὴν πόλιν μὲ τὸ φρούριον γέφυρα καὶ ἐν μέρος τῆς περιφῆμου Σπιανάδας

ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ ΕΙΣ ΚΕΡΚΥΡΑΝ

Ὁ πρίγκηψ διάδοχος Φρειδερίκος Γουλιέλμος καὶ ἡ συζυγία του πριγκήπισσα Καικιλία

Ἐνώσεως. Ἄλλὰ ὅμως ἰδιάζουσιν καὶ ἔθνικὴν νόταν ἔδωσαν τὰ δημοτικὰ σχολεῖα μεταβάλλοντα ἐν σώματι μὲ σημαίας καὶ τύμπανα εἰς τὴν δοξολογίαν ψάλλοντα τὸν ἔθνικὸν ὕμνον, καθὼς διέβησαν ἀπὸ τὸν οἶκον τοῦ ἔθνικου ποιητοῦ Σολωμοῦ καὶ μετὰ μεσημβρίαν μεταβάλλοντες τῆ ἡδηγία τοῦ ἐνθου ἐπιθεωρητοῦ τῶν Δημοτικῶν Σχολείων κ. Παπανικολάου εἰς τὴν Μονὴν τῆς Πλατυτέρας οἱ μαθηταὶ ἔσπεσαν τὸν τάφον τοῦ Καποδιστριαῦ καὶ τοῦ Φώτου Τζαβέλλα, καὶ ἔπειτα ἐπὶ ἀπέναντί τῶν βουνῶν τῆς Ἡπείρου ἠμράσθησαν ἀπλῆν καὶ πατριωτικὴν προσλαλίαν κατὰλληλον τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν.

Ἐνός ἀνταποκριτῆς τοῦ Βερολίνου, μοὶ εἶπεν ὅτι ἐνεθουσιάζθη καὶ συνεκινήθη καὶ ἐνθουσιωδῶς ἔγραψεν εἰς τὴν ἐφημερίδα του.

Ὁ Σταχυολόγος

Ἡ ἀφίξεις τοῦ Καίζερ

Ὁ Καίζερ μετὰ τῆς Αὐτοκρατείας καὶ τῶν Πριγκήπων ἔφθασαν εἰς Κέρκυραν περὶ τὴν μεσημβρίαν τῆς προχθῆς Παρασκευῆς ἐν μέσῳ σφοδρᾶς θυσίλης. Ἡ θαλαμηγὸς «Χρυστόζωρον» συνοδεύετο ἀπὸ τὸ θωρηκτὸν «Ἀμβουῦρον» καὶ τὸ τορπιλλοβόλον

Οἱ ἕξι υἱοὶ τοῦ Καίζερ

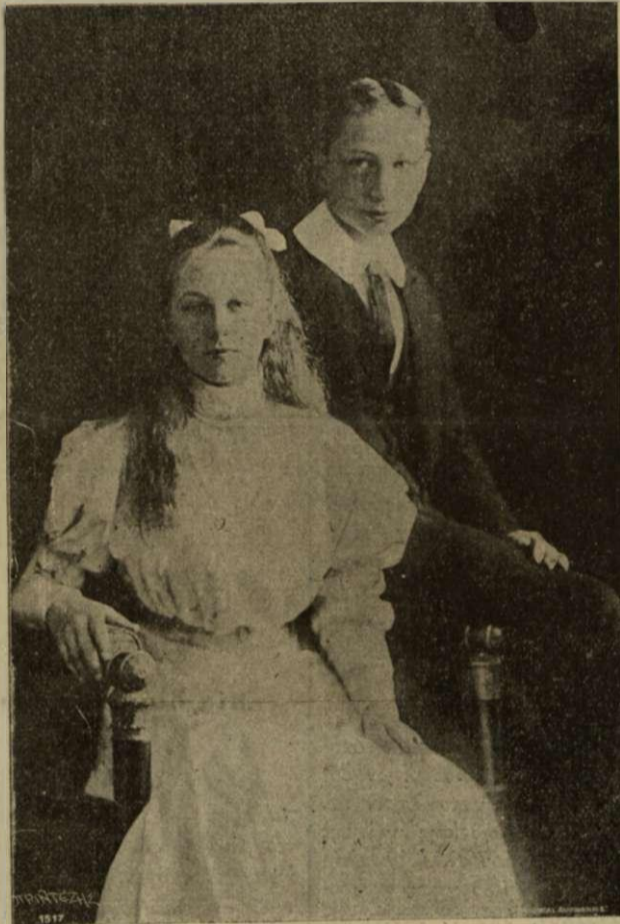
ΠΑΡΑΜΟΝΑΙ ΤΗΣ ΥΠΟΔΟΧΗΣ ΤΟΥ ΚΑΙΖΕΡ

Συνέχεια ἐκ τῆς 99ης σελίδος

Πολὺ δὲ προβληματικὴ φαίνεται ἡ εἰς Ἡπειρον μετάβασις χάριν κυνηγίου, διὰ δύο λόγους, πρῶτον μὲν διότι συμπέπτει Μεγάλῃ Ἑβδομάδι καὶ ὁ Καίζερ σέβεται πολὺ τὰς πεποιθήσεις τῶν κατοίκων μιᾶς χώρας καὶ διότι εἰς τὰ παράλια σήμερον τὰ ζῶα, τὰ ὁποῖα συνήθως κυνηγοῦνται εἰς τὰ παράλια τῆς Ἡπείρου, μένουσιν τῶρα εἰς τὰ ὄρη τὰ ἔνδον καὶ ἀποκλείεται δὲ εἰς ὅσων πληροφοροῦμαι πᾶσα ἰδέα μεταβάσεως τοῦ Καίζερ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς χώρας.

Ἐν τούτοις ἐν τῇ προσδοκίᾳ τῆς πνευριστησομένης ἀφίξεως, ἐτελέσθη γλῆς μεγαλοπρεπῆς ἐνταῦθα ἡ ἔθνικὴ ἑορτή.

Κατὰ πρώτην φοράν μετὰ τοσαῦτα ἔτη τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ κυρίου Κουτσουκοπούλου, ἐγένετο ἡ στρατιωτικὴ παρατῆξις ἐκ μέρους τῶν ἐφέδρων ἀξιωματικῶν— ἡ ὁποία πιθανολογεῖται ὅτι ἀποτελεῖσει τὴν τιμητικὴν φρουρὰν τοῦ Καίζερ—, οἵτινες ἔφερον καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν τὸν λοσισκὸν καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ ἀξιωματικοὶ οἵτινες ἔφερον τὴν μεγάλην στολὴν καθὼς ἐσηθηζέτο ἐν Κερκύρα κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς

Τὰ νεώτερα τέκνα τοῦ Καίζερ Ὁ πρίγκηψ Ζοακίμ καὶ ἡ πριγκήπισσα Βικτωρία Λουίζα

Ὁ Διάδοχος Γουλιέλμος καὶ οἱ πριγκήπες Ἐϊτελ, Ἀδαλβέρτος (τοῦ Ναυτικοῦ) Αὔγουστος Γουλιέλμος, Ὁσκαρ καὶ Ζοακίμ.

«Σλαΐπνερ». Ἡ γενομένη ἐγκάρδιος καὶ ἐνθουσιωδῆς ὑποδοχὴ εἰς τὸν Αὐτοκράτορα ὑπὸ τοῦ Κερκυραϊκοῦ λαοῦ ὑπῆρξεν ἀνωτέρα πάσης περιγραφῆς. Ἡ «Ἀλήθεια» ἐπιφυλάσσει να δημοσιεύσῃ τὰς κυριωτέρας λεπτομερείας διὰ τοῦ δυνατοῦ καλάμου τοῦ εἰς Κέρκυραν ἐπίτηδες μεταβάντος «Σταχυολόγου» τῆς.

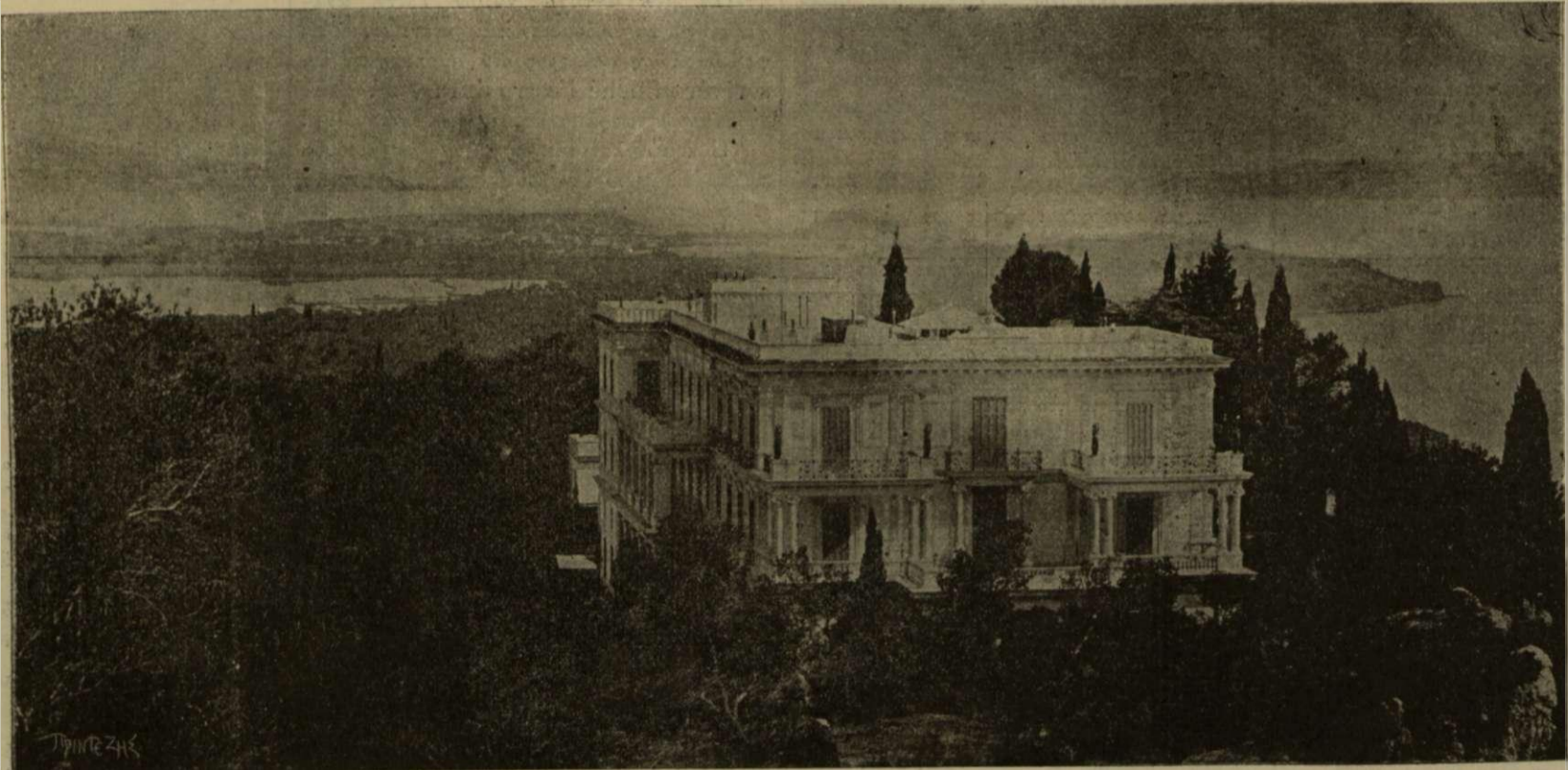
ΡΩΜΑΝΤΙΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

Ὁ ΕΡΩΣ ΜΙΑΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΕΙΑΣ

- Ἐνας Καραγκιόζης αὐτοκράτωρ
- Ὁ ἀσχημότερος Ρώσος σαγηνεύει μίαν αὐτοκράτειραν
- Πῶς περιθρόνει τοῖς Βασιλεῖς

Σχεδὸν δὲν ὑπάρχει κεφάλαιον τῆς μυστικῆς ἱστορίας τῆς ρωσικῆς Αὐλῆς, τὸ ὁποῖον νὰ μὴ μᾶς παρουσιάσεν ἀνὰ ἓνα χαρκατῆρα μᾶλλον ἐνδιαφέροντα οἰουδήποτε ἄλλου τὸ ὁποῖον δύνασθε νὰ εὑρητε εἰς οἰονδήποτε ἔργον φαντασίας.

Καὶ παλιν ἐκ τῶν χαρακτήρων τούτων πάντων δυσκόλως θὰ εὑρητε ἄλλον πλέον ἀξιοσημείωτον τοῦ Γρηγορίου Ποτέμκιν, ἐνός

ΤΟ ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ ΑΝΑΚΤΟΡΟΝ

Εἰς τὸ βάθος φαίνεται μολὶς ἡ πόλις τῆς Κερκύρας. Καὶ δεξιόθεν χάνονται τὰ βουνὰ τῆς Ἡπείρου

ἐκ τῶν πολλῶν ἀνεπισημμένων τῆς Αἰκατερίνης τῆς Βασ., τὸν ὁποῖον ἡ τῆς Αἰκατερίνης ἀνύψωσεν ἐκ τοῦ σκοτους εἰς τὴν μᾶλλον ἰσχυρὰν καὶ περιλαμπρὸν θέσιν εἰς τὴν ποτε ἐφθασεν ἄνθρωπος μὴ γεννηθεὶς μετὰ περιβλήμα βασιλικόν.

— Ὁ Ποτέμκιν ὡς καραγκιόζης

Ὅτε ὁ Ποτέμκιν ἐγνωρίσθη τὸ πρῶτον ὑπὸ τῆς ἐρωτολήπτου ἐκείνης αὐτοκρατείας ἤτο ἀνθυπολοχαγὸς εἰς ἐν τῶν συνταγμάτων τῆς φρουρᾶς, παιδάριον, ἀγνώστου καταγωγῆς, σπερούμενον μίσω ἢ τοῦ παραμικροῦ φυσικοῦ θελητήρου. Τὸ φυσικὸν τοῦ τάλαντον φαίνεται νὰ ἦτον τὸ τοῦ καραγκιόζου καὶ ἐν τῇ ἰδιότητι ταύτῃ τὸν ἐκάλεσε κατὰ πρῶτον ἐνώπιόν τῆς ἡ Αἰκατερίνης ἵνα περᾶθαι καμμίαν ὥραν. Ἡ πρώτη ἀπομίμησις τοῦ ἔκαμε τοὺς αὐλικούς κυρίως καὶ ἀξιωματικούς νὰ συγκρατήσουν τρέμοντες τὸν γέλωτα, διότι ὁ παλιάτσος ἤρχισε νὰ μιμῆται χονδροειδῶς τοὺς τρόπους αὐτῆς ταύτης τῆς Αὐτοκρατείας! Ἄλλ' ἄντι νὰ προσβληθῇ διὰ τὴν τόλμην καὶ αὐθάδειαν τοῦ νέου ἡ Αἰκατερίνη ἐξέσπασεν εἰς ἀκτάσχετον γέλωτα καὶ ἀπέπεμψεν ἔπειτα τὸν παλιάτσον ἐκεῖνον φορτωμένον μετὰ δῶρα.

— Ἡ ἀμοιβὴ τῆς αὐθαδείας

Ἐπῆρξε τῶ ὄντι τι νέον, τολμηρὸν ἀσύνηθες τὸ ὁποῖον ἤρθε εἰς τὰς αἰσθήσεις τῆς Αὐτοκρατείας, ἡ ὁποία εἶχε ἀνδιὰσθη ὅλα τὰ εἶδη τῶν κολακείων. Καὶ ἐπεθύμησε νὰ χαρακτηρῆται πλειότερον τὸν παραδόξον αὐτὸν καρακτῆρα, ὁ ὁποῖος ἔλαβε τὴν αὐθάδειαν νὰ τὴν γελοιοποιήσῃ κατὰ πρόσωπον. Καὶ δὲν εὔρε τὸν ἑαυτὸν τῆς ἱκανοποιημένον εἰ μὴ μόνον ὅτε ἐγκαθίδρυσεν τὸν Ποτέμκιν εἰς τὸ Ἄνακτορον τῆς ὡς Αὐλάρχην καὶ τοῦ ἔδωκεν μίαν ὑψηλοτάτην θέσιν εἰς τὴν εὐνοϊάν τῆς, καὶ αἱ τιμαὶ ἐπιπτον βροχηδὸν ἐπ' αὐτοῦ καὶ μετὰ μεριδιμάτα τῆς τὸν ἐμέθυσεν. Καὶ ὅτε αὐτὸς μὲν ἔμελλεν ἔλασεν ἕνα μᾶτι διὰ νὰ ὑπεραπίζεταί τὴν καλὴν τῆς φήμην, ἡ κατὰκτησις τοῦ ὑπῆρξε τελεία. Αὐτὴ παρεδόθη ἄνευ δισταγμῶν, ἄνευ ἐντροπῆς εἰς τὸν ἔρωτα τοῦ καραγκιόζου.

— Ὁ ἀσχημότερος ἄνθρωπος ὅλης τῆς Ρωσσίας

Καὶ οὐδέποτε ἄνθρωπος τὸσον ὀλίγον ἑλκυστικὸς ἔκαμε τοιαύτην κατὰκτησιν, διότι ὁ Ποτέμκιν ὑπῆρξε πιθανὸν ὁ ἀσχημότερος ἄνθρωπος τῆς Ρωσσίας. Γίγας τὸ ἀνάστημα περιγράφεται ἔχων παράστασις ἐπίφθον καὶ ἀποκρουστικὴν. Τὸ ἕνα μᾶτι τοῦ τὸ εἶχε χάσει ὅλος διόλου, καὶ μετὰ τὸ ἄλλο ἀλλοιωθεῖσες φοβερά. Τὸ λεπτὸν σῶμα τοῦ ἐσυσπᾶτο καὶ ἐνῶ ἰθάδιζε αἱ κνήμαι τοῦ ἐκτύπου ἢ μίαν τὴν ἄλλην. Περιφρονῶν τὰς ἐξωτερικὰς παραστάσεις ἐκτός τῶν μεγάλων τελετῶν, πολὺ σπανίως ἐλάμβανε τὸν κόπον νὰ πλύνεται ἢ νὰ κτενίσῃ τὴν κόμην τοῦ, καὶ πολλάκις ἀφηρημένος ἐδάγκανε τὰ νύχια τοῦ ἢ ἔξυε τὸ κεφάλι τοῦ.

— Ὁ ἀνεκτίμητος θησαυρὸς τῆς Αὐτοκρατείας

Τοιοῦτος ὑπῆρξεν ὁ ἀντιπαθητικὸς ἐκεῖνος ἄνδρας ὁ ὁποῖος τὸσον παραδόξως κατέκτησε τὴν καρδίαν τῆς μεσήλικος γυναικός, ἡ ὁποία ὑπῆρξεν Ἀπόλυτος κυρίαρχος ὅλων τῶν Ρωσίων καὶ τῆς ὁποίας καὶ αὐτὸς ἐκ μέρους τοῦ ἀνιάτως ἠρωτεύθη. Ἐκεῖνον τὸν ὠνόμαζε «ψυχὴ τῆς», «Βασιλητῆς», «ἀνεκτίμητον θησαυρὸν τῆς» ἐνῶ συγχρόνως αὐτὸς τῆς ἔγραψε τοὺς μᾶλλον παθητικὸς στίχους, ὅτινες ἐγράφσαν ποτὲ ἀπὸ πάσωντα ἔραστῆν. «Ὅταν πρῶτον σὲ εἶδα, αἱ σκέψεις μου ὑπῆρξαν μόνον ἰδικαί σου» λέγει ἐν ἐκ τῶν ἐρωτικῶν τοῦ ποιημάτων. Τὰ ἐνδοῦκα μᾶτι σου με ἔχουν σκλαβώσει, καὶ ἐγὼ τρεμῶ γὰ ψυθιρίζω τὸν ἔρωτά μου. Σεῖς σκληροὶ Θεοί, διατὶ τὴν προικίσκατε με τοιαύτην γοητείαν ἢ διατὶ τὴν ἀνυψώσατε τὸσον ὑψηλὰ ὥστε νὰ μὴ δύναμαι νὰ τὴν φθάσω. Διατὶ ἠθελησατε νὰ τὴν ἀγαπήσω ἐκεῖνον καὶ ἐκεῖνον μόνον τῆς ὁποίας τῆς ὁποίας τὸ ἱερὸν ὄνομα δὲν θέλουσιν ποτε προφέρει τὰ χεῖλη μου, τῆς ὁποίας ἡ θελατικὴ εἰκὼν δὲν θέλει ποτὲ ἐγκαταλείψῃ τὴν καρδίαν μου;»

Οἱ Αὐλικοί τὸν ἐσκωπτοῦν, τὸν ἐκράζον «Κύκλωπα» καὶ «τυφλὸν διακονίαρον» ὅτε ἦτον ἄφων.

Ἄλλὰ τί πρὸς τοῦτο; Ἡ αὐτοκράτειρα ὑπῆρξε ἀληθῆς σκλάβα τοῦ. Καθ' ἑκάστην

ἤξανε ἡ παράφρων ἀγάπη διὰ τὸν μονοκάλων ἑκαστη τῆς. Τοῦ ἔδωκε Ἄνακτορα καὶ ἐκτεταμένας γαίας, τοῦ ἔχαρισε σωρηδὸν ἑκατομμύρια ρουβλίων καὶ τὸν ἔκαμε κόμητα.

Ὅλιγον κατ' ὀλίγον ὅλα τὰ ἀνώτερα ἀξιώματα τοῦ Κράτους περιήλθον εἰς αὐτόν, οὕτως ὥστε μετ' ὀλίγους μῆνας ἀφ' ὅτου ἀνέκυψεν ἐκ τῆς πενίας, ἐγένετο ὁ πλουσιώτερος καὶ ἰσχυρώτερος ἀνὴρ ὅλης τῆς Ρωσσίας.

Εἰς τὸ προσεχές. Ποῖος ἐδηλητηρίασεν τὴν Μαρίαν Μάκενζυ, τὴν ὠραίαν Κυρίαν τῆς τιμῆς τῆς Βασίλισσας τῆς Ἀγγλίας; Δραματικὴ ἱστορία ἀγρίας ζηλοτυπίας εἰς τὰ ἀνάκτορα τοῦ Λονδίνου.

ΑΛΗΘΕΙΑ

ΜΕΤ' ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗΣ πενηχρότητος ἐωρτάσθη ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Πειραιεὶ ἡ 25ῃ Μαρτίου. Τὸ θέαμα κυρίως ὑπὸ ἐποφιν στρατ. παρατάξεως ὑπῆρξεν ἄκρωσ θλιβερόν. Οἱ μαθηταὶ τῶν δύο Στρατ. Σχολῶν καὶ οἱ Ν. Δόκιμοι ἔλειψαν ἀπὸ τὴν παράταξιν. Τὸ παραχθέν Πεζικὸν Σύνταγμα μετὰ τὴν τελετὴν ἀπεχώρησεν ἐν χαρακτηριστικῇ ἀτάξει. Ἐν τμήμα ἵνα καταθάσῃ τὸ σῶμα τοῦ ἔβαινε τροχάδην διὰ μέσου τοῦ πλήθους εἰς τὴν Πλατείαν τοῦ Συντάγματος! Παρ' ὀλίγον δὲ ἡ Σημαία, ἡ ὁποία ἐφέρετο ἀπὸ ὑπαξιωματικῶν σηματοφόρον—ὄχι ἀξιωματικῶν! διατὶ αὐτὴ ἡ καινοτομία;—νὰ πάη μόνη τῆς εἰς τὸ Σύνταγμα! Δὲν δυνάμεθα νὰ συγχαρῶμεν τὸ Φρουραρχεῖον οὔτε τὸν ἐπὶ κεφαλῆς τῆς Στρατ. παρατάξεως διὰ τὴν ἀτάξίαν ταύτην ἢ ὁποία ἐπροξένησεν λιηροτάτην ἐντύπωσιν. Ἐν γένει ὅλοι οἱ ἐπίσημοι ἐφιλοτιμήθησαν πῶς νὰ συντελέσουν εἰς τὴν ψυχροτέραν διεξαγωγὴν τῆς Ἐθνικῆς ἐορτῆς. Καὶ τὸ κατῳρωσαν θαυμάσια!

Εἰς τὰς ἐπαρχίας ἡ 25 Μαρτίου ἐωρτάσθη μετὰ περισσώτερον ἐνθουσιασμόν. Ἰδίως εἰς τὴν Τήνον ὅπου συνέρρευσαν κατὰ χιλιάδας οἱ προσκινηταί, εἰς τοὺς ὁποίους ἡ «Ἀληθεία» λαμπρῶς εἰκονογραφημένη μετὰ τὰς ἐορτάς τῆς ἐθνικοθρησκευτικῆς πανηγύρεως Τήνου διενημήθη ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἱεροῦ Ἰδρύματος εἰς χιλιάδας ἀντίτυπα δωρεάν. Εἰς τὴν Λαμίαν ὅπου λαὸς καὶ στρατὸς ἐστεφάνωσεν τὸν ἀνδριάντα τοῦ Διάκου, καὶ εἰς τὴν Κέρκυραν εἰς τοὺς μαθητὰς τοὺς ὁποίους παραταχθέντας ἐναντι τῶν Ἡπειρωτικῶν ὁρέων ὁ ἐνθουσιώδης ἐπιθεωρητῆς τῶν Δημ. Σχολ. κ. Παπανικολάου ἐξεφώνησε ἐμπνευσμένον λόγον.

Ἡ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ—δηλ. ὁ κ. Θεοτόκης—ἐπιμένουσα, κατόπιν τῆς οἶδε τίνων δοθεισῶν ὑποσχέσεων—εἰς τὴν μετάκλησιν τοῦ Φουρνιῆ ἐναντίον τῆς διαδηλωθείσης γνώμης ὄχι μόνον τοῦ ναυτικοῦ κόσμου ἀλλ' ὀλοκλήρου τοῦ ἔθνους τείνει νὰ δημιουργήσῃ πρωτοφανῆς ἐθνικὸν σκάνδαλον, ὑπὸ τὸ ὁποῖον βεβαίως θὰ κατασυντριβῇ.

Ἡ Ἀντιπολίτευσις τῆς χώρας ἠνωμένη εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο θ' ἀντιταχθῇ πάση δυνάμει κατὰ τῆς μετακλήσεως τοῦ περιφήμου ναυάρχου, ὁ ὁποῖος κινδυνεύει νὰ γίνῃ ὁ κακὸς δαίμων τοῦ ναυτικοῦ τῆς Ἑλλάδος καὶ ἴσως νὰ προκαλέσῃ γεγονότα πολὺ σοβαρώτερα. Ἡ Κυβέρνησις πρέπει νὰ μάθῃ ὅτι δὲν δύναται νὰ εἰσαγάγῃ μεθόδους δικτατορικὰς καὶ μοναρχικὰς ἐν Ἑλλάδι περιφρονοῦσα τὴν κοινήν γνώμην καὶ δολοφονοῦσα τὰ Ἐθνικὰ συμφέροντα. Αἱ μοναρχικαὶ τάσεις καὶ αἱ προσπάθειαι κατασυντριβήσαν παντοῦ καὶ πάντοτε καὶ συνεκουλίσθησαν εἰς τὸ αἶμα. Ἐὰν δὲ ὑπάρξῃ π λ ε ι ο ψ η φ ί α κ ο μ μ α τ ι κ ῆ ἐν τῇ Βουλῇ συγκρατομένη διὰ τῶν προσωπικῶν παροχῶν ἢ ὁποία νὰ ἐνθαρρύνῃ τὴν Κυβέρνησιν εἰς τὰς ἀθερίας ἀθαιρέσεις τῆς καὶ τὸν μοναρχισμόν τῆς, εἰς τὸν πατριωτισμόν τῆς Ἀντιπολίτευσως, τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Ναυτικοῦ καὶ ὀλοκλήρου τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἀπόκειται νὰ ματαιώσῃ ἐπιβλητικῶς τὰς ἀποπείρας ταύτας. Ὁ κ. Θεοτόκης προσέφερεν ὑψίστην ὑπηρεσίαν εἰς τὴν Πατρίδα πολιτευθεὶς ὡς ἐπολιτεῦσθη εἰς τὸ Κρητικὸν ζήτημα. Εἶνε ἀδύνατον νὰ φαντασθῶμεν ὅτι τὴν λαμπρὰν ἐκείνην πρὸς τὴν πατρίδα ὑπηρεσίαν τ. υ. κ. καὶ μοῖρα τὸν ὠθεῖν ἄμαυρώσῃ ἀνεξίτηλως διὰ τοῦ Φουρνιακοῦ στίγματος προκαλῶν ζημίας καὶ βλάβας ἀνυπολογίστους εἰς τὰ Ἐθνικὰ συμφέροντα. Ἐὰν τὸ Στέμμα ἐπιμένῃ εἰς τὸν Φουρνιῆ ὁ κ. Θεοτόκης εἶνε ὑποχρεωμένος νὰ πείσῃ τὸ Στέμμα περὶ τῶν λόγων δι' οὓς ἡ Κυβέρνησις δὲν δύναται νὰ εἶνε σύμφωνος μετ' αὐτοῦ καὶ ἐν πέριπτώσει διαφωνίας ὁ μὲν κ. Θεοτόκης νὰ παραιτηθῇ τὸ δὲ Στέμμα ἄς εὔρῃ ἄλλην Κυβέρ-

νησιν πρόθυμον νὰ μετακλήσῃ τὸν Φουρνιῆ ὄντω μόνον πολιτευόμενος ὁ κ. Θεοτόκης θὰ προσφέρῃ ἅπαξ ἔτι λαμπρὰν ὑπηρεσίαν ὄχι μόνον εἰς τὸ ἔθνος ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Δυναστείαν αὐτήν.

ΕΥΛΟΣΧΙΣΤΗΣ; Ποῖος ἄλλος ἀπὸ τὸν χαριτόβροτον ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης κ. Βοκοτόπουλον; Ποῖος δὲ ὁ χαρίσας τὸν περιφρονητὸν αὐτὸν χαρακτηρισμόν εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν σκανδαλωδῶν χαρίτων; Ὁ κ. Δ. Ράλλης λαμβάνων ἀφορμὴν ἀπὸ τὰς ἀποκαλυφθείσας ἀσχημίας τῆς ἐνεργείας τοῦ κ. Βοκοτόπουλου εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς Ἑρμιόνης! Τί κάθεται ὁ κ. ὑπουργὸς καὶ δὲν καταγγέλλει τὸν κ. Ράλλην ἐπὶ ἐξυβρίσει;

ΕΞΟΧΩΣ ἀνακουφιστικὴ ἦτο ἡ ἀπόφασις τοῦ Δικαστηρίου τῶν Πλημμελειοδικῶν, δι' ἧς μετὰ μετὰ τετραήμερον διαδικασίαν κατεδικάσθη τὸν μὲν Δελμουλὸν, διευθυντὴν τῶν τροχιοδρόμων διὰ πενταμήνου φυλακίσεως, τὸν δὲ Λῶς, πρῶτην ἐργαστασίαν διὰ δεκαμήνου τοιαύτης, ὡς ἐπαίτιους τοῦ περυσικοῦ δυστυχήματος τῆς ἐκρήξεως τοῦ τροχιοδρόμου.

ΜΟΛΟΝΟΤΙ ὀλίγον ἀργῶν ἐν τούτοις ἄς ἐπιτραπῇ εἰς τὴν «Ἀληθείαν» νὰ σφίξῃ μακρόθεν τὴν χεῖρα διακεκριμένου μέλους τῆς ἐν Καίρῳ Ἑλληνικῆς παροικίας τοῦ συμπεθεστάτου Ἀσκληπιάδου κ. Σαράντη Ἰατροῦ ἐπὶ τῇ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ μηνὸς ὀνομαστικῇ αὐτοῦ ἐορτῇ, εἰς τοῦ ὁποῖου τὰς Αἰγυπτιακὰς ἐπιστολάς μετὰ τὸ ψευδώνυμον «Παλαίος» ἐντυρωσῶν κυριολεκτικῶς ἀπὸ τινος οἱ ἀναγνώσται τῆς «Ἀληθείας». Εἰς τὰ συγχαρητήρια τῶν ἀπειροπληθῶν φίλων τοῦ κ. Ἰατροῦ ἐνώνομεν καὶ ἡμεῖς τὰ ἰδικὰ μας εὐχόμενοι ὅπως αἰώνιον ἔαρ περιβάλλῃ μετὰ τὴν δόξον του καὶ τὸ φῶς τὴν δυνατὴν τοῦ ψυχῆν καὶ τὴν μεγάλην καρδίαν του.

Ο κ. ΜΠΕΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Παρεπιδημῆ ἀπὸ τινος ἐν Ἀθήναις ὁ ἐπιφανὴς Γαλάτης κ. Μπέρλ μέλος τοῦ πρὸς ἄμυνα τῶν Ἑλληνικῶν Δικαίων Γαλλικοῦ Συδέσμου, τοῦ ὁποῖου ἐδημοσιεύσαμεν εἰς τὴν «Ἀληθείαν» τὴν ἐξαισίαν ἐκείνην περὶ Ἑλλάδος διάλεξιν, εἰς τὴν ὁποῖαν τοσοῦτον ἐνετρυφῆσαν οἱ ἀναγνώσται μας.

ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ
ΤΟ ΒΗΜΑ ΤΟΥ
ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ
Μία διάλεξις περὶ Ἀθηνῶν

ΚΑΤΡΟΝ. Μάρτιος. — Μοὶ συμβαίνει πολλάκις νὰ γράφω τί, καὶ νὰ λησμονῶ νὰ τῶ δίδω τὴν οἰκείαν διεύθυνσιν, ἔχαθη. Ἐὰν πιστεύσω εἰς ὅσα περὶ ἐμοῦ κολακευτικὰ ἀνέγνων ἐσχάτως ἐν τῇ «Ἀληθείᾳ», ἱκανὰ ὠραία χειρόγραφα ἀπωλέσθησαν οὕτως εἰκὴ καὶ ἀσκόπως. Διὰ τοῦτο, μόλις ἔγραψα τὴν χθεσινὴν ἀνταπόκρισιν τὴν ἐστειλα ὑμῖν εὐτυχῶς αὐρίον Τρίτη ἀναχωρεῖ τὸ ταχυδρομεῖον καὶ συνεχίζω, διότι φοβούμαι μὴ ὁ οἶστρος δὲν διαρκέσῃ πλέον, scrivere finché l'estro dura—καὶ οὕτως οἱ ἀναγνώσται ἀπολέσουν, ἐνῶ ἐγὼ θύω!!

Ἡ κομψὴ καὶ ἱκανῶς εὐρύχωρος αἴθουσα τοῦ «Ἑλλ. Κέντρο» ἦτο μικρὰ, πάρα πολὺ μικρὰ, τῶ ὄντι, ἵνα περιλάβῃ τὸν πολὺν καὶ ὠραῖον κόσμον συρρέουσιντα ν' ἀκροασθῇ τοῦ ρήτορος τῆς ἐσπέρας τῆς Κυριακῆς. (9ῃς Μαρτίου) Ἦτο δ' οὕτος ὁ κατέχων τὸ βῆμα, (ὅπερ ἐτίμησεν ὁ Καλοτύπης, ὅστις παραβάλλων τὰς ἐξῶ ἑλλ. παροικίας μετὰ ἀετούς κ.τ.λ. ἤρξατο οὕτω πῶς, ποτὲ δὲν λησμονῶ τὴν ἀρχὴν τοῦ προλόγου του, «ἐπὶ τὰ ὕψη μετεώρων καὶ ἀπροσίτων βράχων πηγύνονται αἱ καλιαί, ἐν αἷς ταυπητέρυγες καὶ ὑψίνοιμοι ἀετοὶ ἐκκολάπτονται»)!! ὁ Τιμολέων Φιλήμων, ὁ Παπαμιχαλόπουλος, ὁ Μπάμπης Ἄνινος, ὁ Στρατήγιος, ὁ Λάμπρος, ὁ Δημητράκος, ὁ Στράτης καὶ ἄλλοι τῶν ἐν Ἀθήναις δημοσιογράφων καὶ ἐν γένει φιλόλογων μικροῦ βῆν καὶ μετὰ διέφυγε τὴν μνήμην ὁ σοφὸς καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου, ὁ πρόεδρος τῶν Μικρασιατῶν κ. Εὐαγγελίδης, ὅστις ἐπὶ δῶρον πρῶτη φορά, καθ' ἣν ἐπετράπη εἰς ῥήτορα, (μία ὥρα μόνον ἀφιεροῦται) κατεκήλησε τὰ ὠτα τῶν ἀκροατῶν διὰ τῆς ἀπὸ στήθους καὶ ἄνευ χειρογράφων ἀριστου-

γματικῆς αὐτόχημα ἑμιλίας τοῦ διὰ τὸ ὑπέροχον τῆς συλλήψεως τοῦ θεματος, τὸ ἐπιβλητικὸν τοῦ ὕφους, τὴν καλλίλογον ἐλληνοπροεπῆ, ὁμοειδῆ καὶ εὐπλαστον, ἄντικρυς Ἰσοκρατικῆν γλώσσάν του, τὰ εὐρῶστα πρωτακουστά ἐπιχειρήματα τὸ ὡς πρὸς τὸν ἱερὸν ἀγῶνα τῶν Μικρασιατῶν, διὰ τὰς ἠθικὰς, φιλοσοφικὰς, χριστιανικὰς αὐτοῦ ὑποθήκας κ.τ.λ.) ἦτο δ' οὗτος ὁ κατέχων τὸ βῆμα, ὁ συμπαθὴς καὶ ἀγαπητὸς φίλος καὶ συμπατριώτης μου (γλώσσα θαλάσσης οὐχὶ φωνῆς χωρίζει τὰς Σπέτσας ἀπὸ τὸ Κρανίδιον) ὁ Γ. Παρασκευόπουλος γενικ. γραμ. τῆς Δημαρχίας Ἀθηνῶν. Τὸ θέμα, δι' ὅλους καὶ μάλιστα δι' ἐμὲ ἀπὸ τοῦ 1866 — 75 διαμείναντα ἐν Ἀθήναις διὰ τὰς γυμνασιακὰς καὶ πανεπιστημιακὰς σπουδὰς, ἦτο ἐκ τῶν μᾶλλον ἐπαγωγῶν, ἀπὸ τοῦ 33 μέχρις ἐκείνης, τῆς ἐποχῆς μου λίαν ἐνδιαφέρον καὶ σχεδὸν ἀπίστευτον, παραβαλλομένου τοῦ 33 πρὸς τὸ 75, ὡς πρὸς τὸν ἐν γένει ἐξωραϊσμόν τῆς ἑλλ. πρωτεύουσας. Αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ χρονικὸν δικαίωμα, καθ' ὃ μετεμορφώτο, ὡς εἶπεν, ἡ πρωτεύουσα ἀπὸ καπνιζόντων ἐπὶ εἰρηπείῳ, κατοίκων τῶν κρωζόντων κοράκων καὶ τῶν βωδῶν νυκτερίδων, εἰς ἀνθρωπινὴν πόλιν, ὡς τὴν εὔρον καὶ τὴν ἀφήκα. αὐτὸ μετ' ἐνδιέφερον. Καὶ μετὰ ἐβουκάλιζεν κυριολεκτικῶς ἡ ἔνεκα τοῦ θέματος μονότονος ἀλλὰ εὐήχος καὶ ἐντονος φωνὴ τοῦ ρήτορος, ὅστις μετὰ γλώσσαν καθαρῆσαν ἀπὸ τῆς μᾶλλον κατακληπτήν μετὰ σαφήνειαν, ἄνευ περιφράσεων, μετὰ βραχέως καὶ ἠριστικὰς προτάσεις, ὡς κτυπήματα ὠρολογίου σημαίνοντος τὴν δωδεκάτην, ψωδοῦμεν, ὡς ὁ καλλιτέχνης Rodin, καλύβας, οἰκίσκους, οἴκους, ἀνάκτορα, σχολεῖα, πανεπιστήμια, νοσοκομεῖα, μίαν ὀλοκλήρον τέλος, πόλιν τὴν Ἀθήνας μας. Καὶ οὕτως, εἴτε διότι ὑπὸ τοῦ προέδρου κυρίου Τσανκλῆ εἶχεν ὀρισθῆ τῶ κ. Παρασκευόπουλου μία ὥρα διὰ τὴν διάλεξιν, εἴτε διότι ἐβιάζετο, ὡς οἱ μαστόροι καὶ κτίσται νὰ κτίσουν τὰς Ἀθήνας, νὰ περικώσῃ τὴν διάλεξιν του, ἐξίκετο εἰς τέλος στεφανώσας, ὡς οἱ ἀρχαῖοι ῥήτορες καὶ τραγωδοί, τὸ ὅλον τῆς ἑμιλίας του διὰ λαμπροῦ ἐπιλόγου, ραγδαίως χειροκροτηθεῖς. Δὲν εἶχον ἀνάγκην, ἐννοεῖται, ν' ἀκούσω περισσώτερα, διότι τὰς ἐνεστῶσας Ἀθήνας εἶδον καὶ ἐκρίνα ὁ ἴδιος κατὰ τοὺς ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας ἕνα genie, μία μεγαλοφυΐα ἠδύνατο εἰς ὀκταετὲς διάστημα χρόνου νὰ μεταβάλλῃ τὴν πόλιν τοῦ 90 εἰς εὐπρόσωπον πρωτεύουσαν ἀνταξίαν τοῦ ἑλλ. Βασιλείου, ὁ Σπύρος Μερκούρης, χαῖρε μοι συνάδελφε.

«ΠΑΛΑΙΟΣ»

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΖΩΗ

Ἡ ἀναδιοργανώσις (ἦ) τῶν Στρατ. Σχολῶν μας

Ἐπὶ πρακτικὸν πνεῦμα οὐδὲν τῶν πολεμ. μαθημάτων διδάσκαται τούτεστιν ἐφαρμογὰς οὐδέποτε εἶδομεν, ἐξαιρέσει τοῦ μαθήματος τῆς Στρατ. Τοπογραφίας, οὕτως καὶ τούτου ἀνεπαρκεῖς κρίνονται αἱ ἅπαξ τῆς ἐβδομίδος γιγνόμεναι ἐν τῇ μιᾷ Σχολῇ (τῶν Ὑπαξιωματικῶν) καὶ μόνον δι' ἐνὸς Ἀξιωματικοῦ. (τοῦ ὄντως ἀγαστοῦ εἰς ζῆλον καὶ θέλησιν καὶ μόρφωσιν Λοχ. κ. Α. Κιτσιμίδου τοῦ Πεζικοῦ) μετὰ τινος Ἀνθυπολοχαγοῦ βοηθοῦ τοῦ ἀεταρτήτως τοῦ ποσοῦ τῶν μαθητῶν. Δυνάμεθα δὲ νὰ βεβαιώσωμεν, ὅτι ἐκ τῶν ἀριζομένων 4—5 μαθητῶν εἰς ἕκαστον Τοπογραφ. Τμήμα διὰ τὰς ἐτησίως ἐνεργουμένας 20ήμερους Τοπογραφικὰς ἐργασίας ἀμφοτέρων τῶν Σχολῶν, ὁ εἰς καὶ σπανίως οἱ δύο μόνον ἐννοεῖται, τί γίνεται, καὶ κατατορθόνουσι νὰ ἐκτελέσωσι σχεδὶ ἄγραμμά τι, οἱ δὲ λοιποὶ σὺρον μόνον ὑπομονητικῶς τὴν σκευὴν. (ἐσχασμάτια, κιβώτια ἐργαλείων, ἀλεξήλια κλπ.) τῶν τοπογραφ. ἐργασιῶν. Ὅτ' ἦτο φρονῶν πρακτικώτερον, ἐὰν αὐτὸ τὸ ἀπαξ, ἔστω, τῆς ἐβδομάδος ἐλάμβανον χώραν ἐπὶ τὰ τρία ἔτη συνεχῶς, ἑκάστου μαθητοῦ ἔχοντος μόνον τὴν μίαν πινακίδα, καὶ διατεθεμένον πλειόνον Ἀξιωματικῶν πρὸς ἐπιβλεψίν των (τῶν πάντοτε ἀργούντων κ. κ. Ἐπιτηρητῶν...).

Ἄλλὰ τί νὰ εἰπωμεν διὰ τὴν πτωχὴν Ὀργανωτικὴν, ἣτις μόνον διὰ κρητίδος ἐξαιρέσει εἰς ἕκατοστά τοῦ χιλιεστοῦ ἐπὶ τοῦ μαύρου πίνα-

Ἰδε προηγούμενα ἀπὸ τοῦ φύλλου τῆς 2ας Μαρτίου καὶ ἐντεῦθεν.

κος και μόνον, και δια την έτι έλεεινότεραν Τακτικήν, ήτις μόνον δίδηκε Κατηγήσεως υπό αληθούς Ισχυρούς (εύγε των 1) διά λρισμόν των όμων . . .) κ. κ. Καθηγητών — παπατρέχων από της τιμητικής και ύψηλης, ως επισκοπικός όθρος, έδρας φεθ! εις πληθύν νυστακτικώτων τροπαριών (δηλ. κανόνων και άρχων) άπαγγέλλεται!;

Καιρός όμως να μη όμιλήσωμεν πλέον ήμεεις επί του θέματος τούτου, αλλά να δώσωμεν τον λόγον εις ζένους διασκήτους στρατηλάτας και στρατ. Συγγραφείς, διότι τόν νοήμον κοινόν, και σε ψυχολογία από των στήλων τούτων της «Αληθείας» άγαπητέ αναγνώστα δεν άνέχεται ούδένα προφήτην εν τή έαυτου πατρίδι.

Ο Στρατηγός Η. Bonnι εις τόν έργον του «L'Art nouveau en Tactique» σελ. 4, § 2 γράφει: «Από 20 έτών και πλέον ή διδασκαλία της Τακτικής εν ταίς Στρατ. Σχολαίς ήμων έμπνέεται πρό παντός εκ των μαθημάτων της Ιστορίας, γρωμένη επί μάλλον και μάλλον τή λεγομένη μεθόδω των συγκεκριμένων περιπτώσεων και περιστέλλουσα βαθμηδόν και ως λόγον τε τόν διδακτικόν τύπον κατά μέγα μέρος.»

Ο δέ πολύς von der Goltz αναφέρει που, ότι αι σημεριναι Πολεμικαι Σχολαι έμπνέονται υπό του μεγάλου Scharrnhorst, λέγει: «Μετεμύρωσαν ούτος την τέως έλειπην διδασκαλίαν των Αξιωματικών εις αληθή Ακαδημίαν, ένθα νέα άνέτειλεν εποχή πολεμικών σπουδών καθ' ός διά πρώτων φορών διδάσκειται ή στρατηγική διά της έμβριθους μελέτης μιās έκστρατείας.»

Πρό είκοσι δ' έτών ο Στρατηγός Maillard — μέγα πνεύμα και μεγάλη καρδιά — διά την Τακτικήν και τόν Πεζικόν, ο Στρατηγός Langlois διά τόν Πυροβολικόν, έτη δέ τινα βραδύτερον και ο Συνταγματάρχης Cherville διά τόν Ιππικόν έδασσαν τās διδασκαλίαις των επί της κοιτικής σπουδής των συγχρόνων πολεμικών γεγονότων, παρέχοντες μόνον λίαν περιωρισμένον τι μέρος εις τόν διδακτικόν τύπον.

Νομίζω δέ άρκετά ταύτα περί των άπαιρητων πλεόν σημερον έφαρμογών εις πιν είδος διδασκαλίαις, και δέ καθόως στρατιωτικής ή πολεμικής. Θέλησις δέ μόνον καλή άπαιτείται προς τούτο και ειλικρινής άγάπη προς τό ευγενές στάδιον ήμων, υποδαυλιζόμενη υπό παραφύρου πατριωτισμού, όπως αποδώσωμεν πρακτικά πνεύματα — Αξιωματικών τώ Στρατώ της φιλάτης Πατρίδος μας.

δ'. Συνέπειαι των άνω λεχθέντων προκύπτει ή άμεσος ανάγκη ού μόνον της έντελούς καταργήσεως περιτετούτων τιών (και σφεδρόν έμμέσως έπιζημιών, άτε άποροφώντων και πολύτιμον χρόνον και δρώσαν δύναμιν πνεύματος διά τās καθαρώς στρατ. και πολεμικάς σπουδάς και έφαρμογάς) μαθηματικών και έγκυκλοπαιδικών μαθημάτων, ως και της περιστολής των τηρηθησομένων τυχόν τοιούτων μόνον εις τό πρακτικώς και άποκλειστικώς χρησίμουν άποκλειομένης πάσης άνωφελοῦς προφανώς θεωρίας, ήτις άπορά μόνον τους περαιτέρω έρευνητάς ή τους εξειδικευμένους ειδικούς εν έκάστω Κλάδω (τάσεις, ός ούδεις θα δεσμεύη διά τινα εν τώ μετέπειτα έλευθέρω βίω), αλλά και της ύποτιμήσεως μιν άπάντων των τοιούτων μαθημάτων — έγκυκλοπαιδικών μαθημάτων άπάντων δι' έλαχίστου συντελεστού, και διή μη έπηρεαζόντων τον προορισμόν των μαθητών, της υπερτιμησεως δέ άπάντων των καθαρώς πολεμικών μαθημάτων έκάστου όπλου (και ού άνελέστω κτιωτέρω τας όμιλήσωμεν εν ε'.) (πρό ού άνελέστω ισότημου τας καθαρώς στρατ. έπίδόσεις, έπηρεαζόντων δέ σπουδαίως την προαγωγήν των μαθητών, άν δεν τύχουσι τού βαθμού 14 εις τέσσαρα τουλάχιστον ειδικά εκ τούτων μαθημάτων όπλου, διότι ε'.

Επιτακτική προς τούτους αναφαίνεται ή ανάγκη της εύθους εξ άρχής κατατάξεως και των μαθητών της Στρατ. Σχολής των Ευελπίδων καθ' όπλα, ως συμβαίνει τούτο εν τή Σχολή των Υπαξιωματικών, ήτις

ς'. Θα ήδυνάτο να συγγωνευθη τή των Ευελπίδων, υπό τόν όρον τού είναι και τους είτανομένους εις ταύτην Υπαξιωματικούς τελειοποιήτους τού Γυμνασίου, ήλικίας δέ μέχρις 27 έτών τού πολύ, και εξετάζεσθαι μόνον εις την Γυμναστικήν, Πρακτικάς άσκήσεις μέχρι και Διμοιρίας, Κανόν. έκστρατείας Πρακτ. Διδασκαλία, τά κυριώτερα (όχι δέ τόν Κανόν. Πόλεων, ούτε Εσωτ. Υπηρεσίας, ούτε λογιστικά, ούτε Κανόν. βολής), Αριθμητική, Γεωμετρία, Αλγεβρα Γυμνασίου όλόκληρα και Έλληνικά, (έκθεσιν ιδεών), με συντελεστάς δέ 40 ή γυμναστική, 8 τά δύο δεύτερα Στρατ. μαθήματα και 4 τά λοιπά μαθηματικά, κατατάσσεται δέ και τούτους εις τά οικεία όπλα (οίοναι Σχολάς, ως λέγομεν, εις τό Πανεπιστήμιον) και φοιτάν οί μιν 3, οί δέ 4 έτη άναλόγως τού ποσού και τού όγκου των μαθημάτων και έφαρμογών των. Φαντάζομαι, πόσοι εξ ήμών έμειδιάσατε ή και εξεπλάγητε ιδόντες τόν μικρόν συντελεστήν των μαθηματικών, έλληνικών (και είτα εν τώ Σχολείω και άλλων ειδών πολυτελείας και άποβλακώσεως) κλπ. άτινα σημερον καιζουσι τό πρώτον, τό κυριώτερον, τό και τρομερώτερον δέ μέρος. Αλλά θα σάς περιαιτολογήσω πλέον και όλίγον: Ο ύποφαινόμενος ύψηλος άρχηγός της τάξεως μου καθ' όλα τά έτη (έπιλοχίας κλπ.) ο μικρότερος βαθμός μου ήτο ο 18 και ο συνήθης ο 19 ούχι δέ σπανίως και ο 20 εις τά διάφορα μαθήματα. Νέος δ' έτι Αξιωματικός ών, έκκαλλιέργησα τά πολλά μου εκείνα και τρομερά μαθηματικά επί τό μάλλον, νομίζων άνοήτως, ότι ούτω θα προσήγγιζον επί μάλλον ή τόν Αλέξανδρον ή τόν Ναπολέοντα. Και όμως δεν ήμην

τίποτε! Μετέβην εις Γερμανίαν, και εκεί με διέταξαν, άν έπιτρέπεται ή φράσις, να λησμονήσω τά μαθηματικά μου δια και όλους τους άνωφελείς τόρους μου των άλλων ειδών πολυτελείας, και άποκαθαίρομενος ούτω πάσης σχολαστικής κόνεως, ής έβριον τότε, να εισέλθω εν τή Ακαδημία τού Πολέμου. Και από τότε ήσθήθη, ότι εγενόμην όπλίτης τού Μεγάλου Μακεδόνα και τού Μεγάλου Κορσικανού. Αν δεν με πιστεύετε, έρωτήσατε τους έγάτως εκείθεν έπανελθόντας νεαρούς συναδέλφους μου των Γεν. Έπιτελών και άλλους.

(Έπειτα τό τέλος)
ΕΦΙΠΠΟΣ

Η ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΝΑ ΕΛΕΥΘΕΡΩΘΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΥΝΑΛΛΑΓΗΝ

ΕΥΘΙΩΝΑ ΠΡΟΑΝΑΚΡΟΥΣΜΑΤΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ

Η ΑΓΟΡΕΥΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΚΥΡΙΑΚ. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗ

Χαίροντες δημοσιεύομεν την κάτωθι άγόρευσιν του έξ Ολίγλου έντιμου πολιτευτού και άρχηγού της έτέρως μερίδος τής Αντιπολιτεύσεως κ. Κυρ. Π. Μαυρομιχάλη. Είνε μία δυνατή και ειλικρινής φωνή ύπέρ της άπελευθερώσεως της Δικαιοσύνης από των όνύχων της Συναλλαγής. Ορθόταται δέ αι παρατηρήσεις, ως έπιφέρει επί τού Βοκοποπούλειου νομοσχεδίου περί άμεταθέτων των δικαστών του όποιου ο κ. Μαυρομιχάλης εξήτησε την συμπλήρωσιν και βελτίωσιν διά τού άποκεντρωτικού κανονισμού και της προαγωγής των δικαστών όπως πράγματι έπιτευχθή ο έπιδομισμός μέγας σκοπός, τούτέστι της χειραφετήσεως τής Δικαιοσύνης από πάσης καμμοφάλας και ζήνης εν γένει έπηρεσίας. Τό νομοσχεδίου, τό όποιον πολλάς άφινεν ύνυρίδας εις την συναλλαγήν παρεπέμφθη προς τοιαύτην συμπλήρωσιν εις έπιτροπήν. Δυστυχώς δεν φαίνεται πιθανόν τό νομοσχεδίον μεταλασσομένον υπό της έπιτροπής να ψηφισθή έντός της παρούσης Συνόδου. Είνε άδύνατον όμως ευτυχώς να μη ψηφισθή κατά την έρχομένην τουλάχιστον Σύνοδον ύστερα από τά βαρέα και τόσον έπισημακτυπήματα ως αυτό τού κ. Μαυρομιχάλη κατά της όργιαζούσης Συναλλαγής εις βάρος της Δικαιοσύνης από τού βήματος της Βουλής, ο έφιάλτης αύτέλις εις τέλους εξαφανισθή. Η ήμέρα δέ καθ' ήν ή Βουλή θα ψηφισή τό έλευθερώσον την Δικαιοσύνην νομοσχεδίον θα είνε ή πρώτη νίκη των λαϊκών έλευθέρων ή πρώτη βάσις της κανονικής λειτουργίας τού πολιτεύματος.

Δικαιοσύνη—Τύραννος ΚΥΡΙΑΚΟΥΛΗΣ Π. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ

Κύριε Πρόεδρε, έγει ώριμάσει από μακρού χρόνου εν τή συνειδήσει τού τόπου ή ανάγκη των δικαστικών μεταρρυθμίσεων, διότι ούδεις πλέον άμφισβητεί ότι εύρισκόμεθα πρό μεγάλης πολιτειακής πληγής ήτις ζητείται ταχίστην την θεράπειαν και άμεισον επέμβασιν εκ μέρος της Πολιτείας. Πρό πολλού λέγομεν ότι ο τόπος μετ' άδημονίας έρωτά έάν έχη έννομιον αύτου Δικαιοσύνην προστατεύουσαν αυτόν ή μη τυχόν έχη μόνον Δικαιοσύνην κατατυραννουσαν αυτόν. Και τό γερίστον πάντων είνε ότι ή δυσπιστία προς την Δικαιοσύνην της Πατρίδος μας έγενικεύθη επί τούσούτον, ώστε εν τή άκατασχήση αύτης όρμηϊ κινδυνεύει να συμπαράσρη όχι μόνον τόν μη άδέκαστον, αλλά και τόν άδέκαστον λειτουργόν της Θεμίδος.

Και είνε μιν άληθές, σπεύδομεν δέ να τό είπωμεν ένταυθα μεγαλοφώνως και προς τιμήν των, ότι ύπάρχουσι δικασταί άληθώς άξιοι τού όνόματός των, οίτινες παρ' όλας τās πιέσεις, παρ' όλους τους πειρασμούς, διότι είνε ή ψτών ποία είνε ή μισθοδοσία αύτων, έμενον και έμμένουσι πιστοί εις τά λερά άδίκων, καθήκοντα προς τόν όρον, τόν όποιον έδωκαν. Αύτοι μās λέγουσι καθ' έκάστην έλάβομεν άληθώς παρά της πολιτείας πολυτιμώτατον δώρον, την ίσοβιότητα. Αλλά μήπως νομίζετε, ότι ή ίσοβιότης και μόνη είνε δυνατόν να εξεφαλισή εις ήμās την ανεξαρτησίαν;

Διότι τί δεν ζητείτε από ήμās; Ζητείτε πρώτον τό άδέκαστον, ζητείτε την άπάθειαν, ζητείτε την άφοβίαν, ζητείτε τά πάντα από ήμās. Περιφρουρησάτέ μας τουλάχιστον κατά της αυθαιρεσίας των μεταθέσεων, καθόσον, βεβαιωθήτε, εκτό; των άλλων, τό μεταθετόν ίδιως των δικαστικών λειτουργών παραλύει και ματαιοί όλα τά αγαθά της ίσοβιότητος. Αλλά, κύριοι, δεν πρόκειται περί των άδεκάτων τούτων της Δικαιοσύνης.

Πρόκειται περί των δικαστών εκείνων, οίτινες φορέσαντες τόν άπρωτον της ίσοβιότητος θώρακα κατήλθον μεθ' ήμων εις την κοινήσαν των ήμετέρων παθών και των ήμετέρων συμφερόντων με την ιδεάν ότι εάν έπιτύχουσιν εις τούς ύπολογισμούς των θέλουσι καρπωθή πάσαν ώφέλειαν και πάσαν προστασίαν, εάν δέ τούναντι άποτύχουσι θέλουσι μείνη άτιμώρητοι και άπαραβίαστοι.

Ανάγκη μη άναβαλλομένη
Έχομεν λοιπόν, κύριοι, επαναλέγω, άπαραίτητον όσον και επείγουσαν ανάγκην μεταρρυθ-

μίσεως των της Δικαιοσύνης, άπέναντι δέ της τοιαύτης άνάγκης και της τοιαύτης καταστάσεως, της όσοῦς άμυδρόν παρέχω σημερον την είκόνα, ποίον είνε τό μέτρον τό όποιον υποβάλλεται εις την κρίσιν ήμων και ποία ή αιτιολογική έκθεση, ήτις συνοδεύει τό υπό συζήτησιν νομοσχεδίον: Κύριοι πάντες τόν άνεγνωσάτε και βεβιάως είσθε άξιοι να κρίνετε. ώχρά και πενιχρότάτη ουδόλωσ άνταποκρίνεται βεβιάως ούτε προς τό ύψος της ύποθέσεως, ούτε προς την εύρύτητα ήτις δεν να παρακολουθή τοιαύτα θέματα.

Οί Ισχυροί όργανισμοί ως άναπόσπαστοι φρουροί και σύντροφοι πάσης δικαστικής έξουσίας, ή ίσοβιότης και ή μονιμότης των δικαστικών λειτουργών τό άμεταθέτον αύτων ή δικαιοτέρα και γενναιώτερα διαρρυθμίσεις της μισθοδοσίας των, ίνα αύτη ή μάλλον άνάλογος προς τās σημερινάς άνάγκας και συνθήκας τού βίου, ο διακανονισμός της προαγωγής των ίνα τού λοιπού λαμβανώσιν υπ' όψιν εν δικαίω μέτρον ή ύποχρεωτικός όχι μόνον ή ικανότης ή ή εύνοια, αλλά και ή αρχαιότης εν τή υπηρεσία, ίδου στάδιον εύρύτατον προς συζήτησιν. Και όμως περί τούτων άπάντων ουδέ λόγος κεν γίνεται εν τή έξηρά αιτιολογική έκθεση, ούδέ προκαλείται επί αύτων της Βουλής ή προσοχή και ή συζήτησις, ήτις εν άλλαις χώραις πολυειδώς και πολυτρόπως άψησόλησε πλέον ή άπαξ την άντιπροσωπείαν τού Έθνους και υπό έποψιν θεωρητικήν αλλά και υπό έποψιν πρακτικήν.

Μέσα και οί έξόται!

Αλλ' ήδη ά; έλωμεν, κύριοι, εις τās λεπτομερείας τού υπό συζήτησιν νομοσχεδίου. Κατ' άρχήν άφ' ού ένόμισαν εν τώ προκειμένω νομοσχεδίω να άποχρούσωσι την θεωρίαν τού άμεταθέτου, περί της ήσαν ταυτοχρόνως ύποχρεωμένοι ως είκος εύθους άμέσως να ασχοληθώσιν εις τό να κανονίσωσι τόν χρόνον της υπηρεσίας των δικαστών, και τόν τρόπον της μεταθέσεως αύτων. Πλήν ή εν τώ ά άρθρω δήλωσις, ότι διά της λέξεως δικαστήρια, έννοούσι μόνον τά Πρωτοδικεία, τά Πταιμοτοδικεία και τά Ειρηνοδικεία, ούχι όμως και τά Έφετεία, δεν έφάνη εις ήμās όρθή. Καθόσον έν άντιθέσει, ότι ο δικαστής ένεκα της μακράς αύτου παραμονής εν τή αύτῃ πόλει και των δημιουργουμένων εκ ταύτης σχέσεων είνε δυνατόν να ύποστή την έπιδρασιν και εν τώ χαρακτήρι του και εν τή συνειδήσει του την έπιδρασιν αύτην τάχα δεν θέλουσιν ύποστή και οί έφετάι; Και δι' αυτό, κύριοι βουλευταί, ήθέλομεν ήμεεις επιθυμήσει, όπως τοιαύτη εξαίρεσις υπέρ των έφετών δεν πρέπει να καθιερωθή εν τώ προκειμένω νόμω και συνιστώ όπως εν τώ σχετικώ τετάρτω άρθρω τού νομοσχεδίου εν τή χορεία των Πρωτοδικών προστεθώσι και οί έφετάι οίτινες άνεμφίβλως ύπάγονται εις τούς αυτούς έπηρεασμούς και κινδύνους εις τούς όποιους ύπάγονται και οί πρωτοδικαί να όρισθή δέ προκειμένου περί μεταθέσεως τό άνώτατον όριον της διαμονής δηλαδή τετραετία, εν ανάγκη δέ και πενταετία διά τούς έφετάς.

Εικών Δικαιοσύνης

Έν τώ 2ω άρθρω τού νομοσχεδίου, κύριοι, εισάγεται και τις νεωτερισμός ο έξης: ότι πās δικαστής ή Ειρηνοδικής, όστις κατά πρώτον διορίζεται ή κατά δικαστής ο όποιος προάγεται θέλει τοποθετηθή εις τά πρωτοδικεία β' τάξεως. Και είνε μιν άληθές, ότι διά της τοποθετήσεως ταύτης είνε δυνατόν να συμβή ώστε οί πλείστοι των άπειροτέρων δικαστών να συγκεντρωθώσιν εις τό αύτό δικαστήριον, αλλά τούτο δύναται να διορθωθή, εάν καθορθωθή όπως τά Πρωτοδικεία και τά άλλα δικαστήρια ώσι πλήρη τότε τό κχόν τό προεργαζόμεν εκ της άπειρίας των δικαστών κάπως διορθωται διότι θα άποφύγωμεν τό μέγιστον καχόν τό όποιον μέχρι τότε συμβαίνει: και πέρι τούτου πρόκειται ότι πολλοί των δικαστών, τό πρώτον διοριζόμενοι τοποθετούνται εύθους άμέσως εις τά μεγάλα κέντρα άμέσως διά της εύνοίας της προϊσταμένης άρχής εις την πρωτεύουσαν τού Έλληνικού Βασιλείου από της όποιας δεν άπομακρύνονται ή δεν άποσπώνται πολλάκις ή μόνον προάγομενοι ούχι πάντοτε επαξίως άλλ' άνάλογως της εύκαμψίας τού χαρακτήρος των εις βάρος των αρχαιότερων και έως άλλων ίκανωτέρων δικαστών, οί όποιοι παραγκωνίζομενοι μένουσι μακράν των Αθηνών ως στερούμενοι της προστασίας των Ισχυρών της ήμερας.

Ηδη, κύριοι, έρχομαι εις τό 4ον άρθρον τού νομοσχεδίου, περί τού όποιου όμιλήσα πρό μικρού. Τό 4ον άρθρον όρίζει τόν χρόνον της υπηρεσίας των δικαστών, διά μιν τά δικαστήρια Βχς τάξεως την διείτιαν, διά δέ τά της Αη: τάξεως την τριείτιαν.

Ένταυθα ήθελον επιθυμήσει, δι' ούς λόγους πρό μικρού άνέπτυξα, όπως προστατευθώσιν εις την καθηγορίαν ταύτην και οί Έφετάι, όρισόμενοι δηλαδή τās τετραετίας εν άνάγκη δέ και της πεταετίας ως ύποχρεωτικής άδιακείας της υπηρεσίας των

Αλλά, κύριοι, ή σπουδιώτερα άντίρρησις και ή βασισμώτερα, ήν έχω να άπευθώμαι, είνε ή κατά τού άρθρου 7 τού νομοσχεδίου. Τό άρθρον 7 έμπεριέχει εξαιρετικώς διατάξεις και περιπτώσεις, άτινες και την κρίσιν ήμων ματαιοίσι έντελώς την οικονομίαν τού νομοσχεδίου και εκμηδενίζουσι πάντα τά αγαθά μικρά τε ή μεγάλα άδιάφορον, τά όποια ήδυνάτο τις να προσδοκῃ εκ της ψηφίσεως τού προτεινομένου μέτρον.

Ο Βοκοποπούλειος δάκτυλος της Συναλλαγής!

Και εν μιν τή πρώτη περιπτώσει τού του

άρθρου ή άμοιβαία μετάθεσις των Δικαστών τή αιτήσις των και εν τή β' περιπτώσει ή διάταξις ήτις έπιτρέπει εις ένα δικαστήν κατωτέρου δικαστηρίου να τοποθετηται εις κενήν θέσιν ανωτέρου Δικαστηρίου εινε κάπως άνεκατά: άλλ' ή διάταξις διά της όποιας έλαττούται ο χρόνος της υπηρεσίας των Δικαστών δι' άνάγκας άπαιρητήτους πάλιν της υπηρεσίας μοι έφάνη ότι άνοίγει πλατείαν την θύραν εις την ρουσφετολογίαν και την εύνοιαν τού ύπουργού εάν μάλιστα ή Έπιτροπή ή διά τού νόμου έπιφορημένη ή όποια πρόκειται να εκδικάση τās εξαιρετικώς ταύτας περιπτώσεις δεν είνε τοιαύτη ώστε να παρέχη την έγγύησιν της άμεροληψίας, της άυστηρότητας και της ειλικριείας.

Αλλ' άς εξετάσωμεν, κύριοι, ποία είνε ή έπιτροπή αύτη ή καθοριζόμενη εν τώ 8 άρθρω. Και όσον μιν άφορά την έπιτροπήν την προσωρισμένην να δικάση τās περιπτώσεις των πρωτοδικών, άν μάλιστα πρόκειται να προσταθώσι και οί έφετάι εις τόν περιορισμόν τού μεταθετού νομίζω ότι πρέπει αύτη να άποτελεσθή εξ ανωτάτων λειτουργών της Θεμίδος οίτινες δεν ύπόκεινται εις τό μεταθετόν και συνεπώς, δύναται να ύποληφθώσιν ως μάλλον άνεπιδικώς πάσης κυβερνητικής ή άλλης οιασδήποτε έπιδράσεως, δηλαδή πρέπει να λάβωσι μέρος εις αύτην και τινες Αρεοπαγίται μετά τού εισαγγελέως τού Αρείου Πάγου, επίσης δέ να προσταθώσιν εις αύτην και οί 5 πρόεδροι των έφετείων και οί εισαγγελείς αύτων ή κωλυόμενων τούτων οί άρχαιότεροι ή οί νομίμως άνεπιληρούτες αύτους. Αύται περιπου και εν συντομία ήσαν αι παρατηρήσεις μου τās όποιās έπεθύμουν να άπευθώμαι ένώπιον της Βουλής επί τού εν λόγω νομοσχεδίου.

Συνοψίζων τās παρατηρήσεις μου ταύτας δηλώ άπεριφράστως και άπροκαλύπτως ότι κατ' άρχήν — εάν μάλιστα ληφθώσιν υπ' όψιν εν μέρει ή εν τώ συνόλω αι προταβείσαι παρ' ήμων βελτιώσεις — δεν είμαι έναντίος της έπιψηφίσεως τού μέτρον τούτου, όσον άτελείς άν ήν ή και όσα λάθη και άν έγην, καθόσον άδιστακτως φρονώ, ότι πρέπει τέλος πάντων εν τή αιδούση ταύτη να έπιλαμβανώμεθα των τοιούτων θεμάτων άφού πασιδήλον τυγχάνει ότι ή Κοινωνία δεν έχει ούδέ δυνατόν να έχη άλλην βάσιν εκτός της Δικαιοσύνης.

Διότι τί είνε ή Δικαιοσύνη, άν μη ο θρίαμβος τού όρθού λόγου κατά της βίας και της αυθαιρεσίας; Και τί άλλο είνε ή βία και ή αυθαιρεσία, άν μη ή πηγή παντός κακού και πάσης τυραννίας; Είς τί δέ χρησιμεύουσι εις ήμās, σάς έρωτώ, αι πολιτειακά ήμων έλευθερία αι κτηθείσαι διά τούσων κόπων και τούσων θυσιών, αι διά τού συντάγματος ήμων καθιερωθείσαι, όταν ή μιν Δικαιοσύνη χωλαίνει και καθυστερεί, ο δέ δικαστής δεν είνε πλέον, ως όφείλει να είνε, ο προμαχών κατά της έκτελεστικής έξουσίας, αλλά τό εύτελές αύτης όργανον;

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΣΗΜΑΙΑΝ

Σημαία γαλανόλευκη αίματοβαπτιομένη
σὴ σήμερον οί σήκως τού Γερμανού τό χέρι
και έλευθέρα κυμάτισε στής Λαύρας τά ύγια μέρη.
Γιατί... οί τώρα σκωρωπή, γιατί... οί λυπημένη;

Σημαία μου οί σένας κίνουμε βλοϊ γόνυ
Σε προσκυνούμε σὴ θεά, άνδρες γυναικες, δλοι
γιατί... οί τής πατρίδος μας ή ένδοξος ιδία
πού συμβολίζεις άπειρα, τρισένδοξη Σημαία.

Πῶς να μὴν είμαι σκωρωπή, μὴν είμαι λυπημένη;
Νά κλαίω πρέπει να θρηνώ, μ' έχετε άφημένη;
Αφήνετε τά τέκνα μου να είναι στήν οκλαβιά
Και διόλου δεν φρονίζετε να ίδουν την έλευθεριά.

Σημαία σήκω άπ' τόν βαρῦ, τόν δίκη σου τόν πόνο
και όδης κατά τόν Όλυμπο τήν κορυφή του μόνο.
Βλέπει, έκείνη τή οκιά, πού κεί περιπλαναται
Είνα του Παύλου τού Μελά, γιά σένα δεν κοιμάται.

Γιά όδης και ποῦ βαθύτερα, εκεί μακράν σὴ Χάσια,
Βλέπει εκείνα τὰ ποηλά, εκείνα τ' άπόδονα;
Τόν υίό σου τόν αγαπητό τόν Τέλλο σου τόν Άγρα;
έκείνον μοιρολογούν, σιούς Βούλγαρους κατάρα.

Πρὸς δόξον σὴν Σημαία μου χιλιάδες άδελφῶν
σκοτώνονται με άγιον πόθον και ίερόν,
Τόν θρόνον πληρη αίματος με στήν Άγία Σοφία
Νά στήσουνε προς δόξαν σου Έλλήνων τὰ παιδιά.

Σημαία μου, Σημαία μου, μη μένεις λυπημένη
τό σύνθημα τού Έλληνοῦ τό σήθηος περιμένει
Τού Έλληνοῦ τό φρόνημα δεν έπσειν άκούη
γιατί θυμάται τή φρικτή τού Πατριάρχου άγρόνη.

Σημαία πού σὴ σήμερον σηκώθηκε δόξαομένη
και θάμβωσες με τρώπαια δη την οικονομίην
Σημαία μου, Σημαία μου, άνάζησε και πάλι
και κάμε την Έλλάδα μας σάν μιὰ φορά μεγάλη.

ΠΑΝΑΓ. Α. ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

Πατριεύς—Ριζαρείτης
Σ. Σ. Τό ποίημα τούτο άπηγγέλην την πρώταν της έθνικής εορτής υπό τού νεαρού Ριζαρίτου ένώπιον όλου τού Ιου Πεζ. Στάγματος παραταγμένου ίνα μεταβή εις την τελευταίην 25ης Μαγίου. Έπίσης δέ κ'ι κατά τόν πανηγυρισμόν της έθνικής εορτής τόν γενομενον εν τή Ριζαρείω σχολή την παραμονήν αύτης, καθ' όν πλήν τού Κωνσταντοπούλου άπηγγέλην ποίημα και ο μαθητής Κ. Παρίσης, λόγον δέ ο Δ. Τσάγκας επίσης μαθητής. Ώρατα δέ άσματα έψαλεν ο υπό την διεύθυνσιν τού Χ. Γεροῦ, μαθητοῦ μουσικός χορός.

ΘΕΑΤΡΑ

Ο κ. Σαγιώρ εις την Αίγυπτον

Όλος ανακριβή ήσαν τα περι του κ. Σαγιώρ εναντίως και του θιάσου του γραφέντα πρό τινος εις τινα Αθηναϊκήν συναδέλφον...

Ο κ. Σαγιώρ πάσων από δύο μηνών από Ίλιγγον και έλαφρον βράγχος διαμένει εις Χελονάν παρά το Κάιρον... Όπου τα θειούχα λουτρά...

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΑ ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

Ερώτημα: Ποία προσωπικότης της Έλληνικής παλιγγενεσίας (εκ των ηρώων και προδρόμων της Έπαναστάσεως) ος είνε συμπαινετέρα;

Με γοητεύει πρό πάντος Έλλου ο Ρήγας Φεραραίος, διότι το πατριωτικόν μένος τού όποιον τόν κατελάμβανε...

Είν' εκείνος όστις έχραζε τα όρια της μεγάλης ιδέας, αναστήσας την παλαιάν ελληνικήν αυτοκρατορίαν...

Είν' ο έξοχώτερος πρόδρομος της Έλληνικής έλευθερίας.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ

Ερώτημα: Ποιον άνθος προτιμάτε;

Προτιμάω κατ' έξοχην τόν κρίνον, τού λευκόν εκείνου της αγνότητος άνθος...

Ο κρίνος είν' εκείνος δι' ού υπό τόν τοιούτον ύπέροχον συμβολισμόν τού έχαιρέτισεν...

ΑΣΤΕΡΙΟΣ

ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΛΑΤΕ

Όλοιόν τού παιδί σας προσπαθεί νά έπωφεληται από τα παθήματά σας;

Οί ίδιουται μις νέας πόλεως, της έδωσαν όνομα «Λεξικόν», ως εϊόντων ενήγη, διότι εϊπον, τού Λεξικόν είνε τού μόνου μέρος...

Όλοιόν, λέγει ο άγγελος δικαστής, διατί-νεσαι δι' ειχες χάσει τού μυαλό σου...

ED. ZELLER

Ο εκ Λαυίας δευτεροετής φοιτητής της Φιλολογίας κ. Γεώρ. Α. Μπομπός άνέγνω προχθές εν τώ Φιλοσοφικώ φροντιστηρίω...

ΕΛΑΦΡΑ ΣΤΗΛΗ

Αί λύσεις των διαγωνισμών Ιανουαρίου και Φεβρουαρίου

Της 13ης Ιανουαρίου Μάχη - Άναξ

Όρθός λύσεις έστειλαν οι κ. κ.

- Όρεσίθιος... Έλένη Δ. Σπυρίδου (Άμαλιάς) Κωνστ. Β. Χριστόπουλος (Κριεκούκι...)

Της 27ης Ιανουαρίου Εικονογραφημένη Αλήθεια Εφημερίς

- Όρθός λύσεις έστειλαν οι κ. κ. Μιλτιάδης Ιω. Μανιατόπουλος (Βόλος) Ιωάν. Μ. Βέργης (Άθήναι)...

Της 10ης Φεβρουαρίου Θράκη - Κρήνη - Σάμος

Όρθός λύσεις έστειλαν οι κ. κ.

- Βασίλ. Γ. Παπαγεωργίου (Βραχύνια Πατρών) Διον. Θ. Κοκκιώνης (Γαργαλιάνοι) Πέτρος Δ. Παπαγάλης (Τρίπολις)...

Έκ τούτων γενόμενης κληρώσεως βραβεύονται τρεις ο α' Ιω. Λειβαδίτης μ' εξαμήνον συνδρομήν της Αλήθειας...

Της 24ης Φεβρουαρίου

Τού γρίφου ή λύσις είνε: Τού μόν προδύπου κάτοικτρον εστίν ο χαλκός της δέ ψυχής ο οίνος.

Και τών μονογραμμάτων: Κορδόνι - Έλνιά.

- Όρθός λύσεις και τού γρίφου και τών μονογραμμάτων έστειλαν οι κ. κ. Χριστόφορος Βασιλόπουλος (Λάρισσα)...

Οί δε κάτωθι κ. κ. έλυσαν μέν τόν γρίφον και την Έλνιά, άλλ' όχι και τού κορδόνι, όπερ όλοι εξέλαβον ώς Κρίνον.

- Στέφανος Γ. Λεκατσάς (Λευκάς) Άρριέτα Ν. Τσαμαδού (Πειραιεύς) Γεώργιος Θ. Μεσσήτης (Λευκάς)...

Τά βραβεία κατά την σχετικόν δήλωσιν απονεμόνται διά κληρώσεως μεταξύ τών πρώτων, οι όποιοι έλυσαν και τόν γρίφον και άμφότερα τά μονογράμματα.

Είς τού προσεχές - Περιεργότατας διαγωνισμός.

ΤΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΤΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΕΤΩΝ ΜΑΣ

Άνεδέξατο εκ της κολυμβήθρας τού θυγάτριον τού κ. Γεωργίου Χοντρομάρα, ο κ. Γεώργιος Παπαδόπουλος όνομάσας αυτό Ευαγγελίαν.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

Μετά θλίψεως άγγέλλομεν τόν πρό τινω ήμερών έπισυμβάντα θάνατον εν Γαργαλιάνω πολυτίμου ύπάρξεως της Σοφίας Φωκ. Φωτιάδου...

Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

Ο ΤΑΜΙΑΣ ΜΕΓΑΡΩΝ

ΜΕΓΑΡΑ, 21 Μαρτίου. (Άνταποκροτού μας). - Έπειδή ύπας ο πρώινός τύπος έγραψεν τόσα περι τού ταμίου μας κ. Ιω. Κυπρίου...

ΑΡΘΡΙΤΙΚΑ ΝΟΣΗΜΑΤΑ

Ο παθολόγος ιατρός

κ ΑΡΙΣΤ. ΦΑΣΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ

δέχεται και θεραπεύει τούς πάσχοντες εν γενει εκ της Αρθριτικής Ανοκράσιας και τας εκ ταύτης παθήσεις ήτοι:

Τήν αρθριτίδα και ρευματισμούς των άρθρων.

Τας ψαμμιάσεις και λιθιάσεις των νεφρών.

Τό άσθμα, ζακχαροδιαβήτην την χολολιθιάσιν.

Τας στυπαρομαροτούδας τή Αρθριτική Ανοκράσια, νευρολαγίας, ισχιαλαγίας, όδοναλαγίας, κεφαλαλαγίας κτλ.

Πλατεία Μητροπόλεως

Όδός Ντέκα αρ. 1.

Όρα: επισκέψεως 8-10 και 3-5

BAZAR

Είνε τού Κατάστημα τού όποιον πρέπει νά προτιμούν αι οικογένειαι, εθροικουσαι εν τούτφ άπαντα τα είδη της Ζαχαροπλαστικής ήτοι φρονιάν, πτί φουρ, Καραμελλέ, φρουτ γλασέ, Κέκ, γκανώ ρουές κλπ.

Advertisement for 'MEΓΑΣ ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΓΕΩΡ. ΜΠΑΛΑΣΚΑ' featuring medals and text about a bazaar.

Advertisement for 'ΛΗΞΙΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ' with a table of values for 1908.